

Paročnina mesečno 25 Din, za izo-
zmetvo 40 Din —
deljaka izdaja
celoletno 96 Din, za
izozmetvo 120 Din

Uredništvo je v
Kopitarjevi ul. 6/III

SLOVENE

Telefoni uredništva: dnevna služba 2958 — nočna 2996, 2994 in 2950

Izhaja vsak dan zjutraj, razen ponedeljka in dneva po prazniku

Ček. račun: Ljub-
ljana št. 10650 in
10.349 za inzerate;
Sarajevo št. 7563;
Zagreb št. 39.011,
Praga-Dunaj 24.797

Uprava: Kopitar-
jeva 6, telefon 2992

Klic po delu

Po krščanskem pojmovanju nam delo pred-
stavlja nadaljevanje in dopolnitev božjega
stvariteljskega dela. Zato je človekova narava
ustvarjena za delo. Brez dela polagoma pro-
padajo duševne in telesne sposobnosti. Po
prvotnem božjem načrtu naj bi človeku delo
pripravljalo radost, vsled izvirnega greha in
njegovih posledic pa se je spremenilo za člo-
veka v breme in kazen. Toda kljub temu ostane
nespremenjen etos dela: to je njegov smisel in
pomen. V sedanjem stanju je za človeka ne-
obhodno sredstvo, da se more preživljati; toda
delo človeka tudi vzgaja, oblikuje njegovo
osebnost in ga pripravlja za njegov zadnji na-
men. K temu je treba pristeti še ogromen po-
men dela za ves narod. Tudi narodi stoje enako
kot posrednice pod postavbo dela. Blagostanje,
višina in rast kulture kakšnega naroda je odvisna
od marljivosti in podjetnosti ljudi. Kultura de-
lovnih narodov je neprimerno višja kakor
kultura ljudstev, ki so lena ali z malim za-
dovoljnostjo. Obratno tudi opazujemo, da stanovi,
ki zapadejo v melankolijo ali brezdelje, v krat-
kem času propadejo.

Zato moramo prisiljeno brezposelnost, ki se
vedno brez omiljenja razjeda mozek tudi našega
naroda, smatrati za veliko narodno nesrečo. Saj
nam je ta šiba božja našega veka odtegnila
nešteto delovnih sil, ki bi mogle koristiti pri
nacionalni proizvodnji; oslabilo je kupno moč
širokih ljudskih plasti in dan na dan zmanjšuje
naše narodno premoženje. Brezposelnost po-
staja trajen pojav in oblikuje se pripiati ljudi,
ki so po svojem poklicu brezposelni in žive le
od beračenja, miloščine in podpor. Razumljivo
je, da ti nesrečniki postajajo kaj lahke plen
vseh mogočih radikalnih gesel in nauk in da
imajo edini interes, da kak prekrat razdene
sedanjo družbo in njen gospodarski red, ki je
nje same tako sramotno izločil iz koristnega
življenja. Kajti gotovo je, da so javne in ob-
lastne podpore le prav zasilna rešitev brez-
poselnega problema, ker podpora ne more
brezposelniku vzeti njegovih duševnih muk,
moro brezdelja in občutka, da je brez koristi
in odveč na svetu. Opazuje se, da se v ljudeh,
ki so leta in leta nezaposleni in bi radi delali,
nabere toliko grenkobe, sovraštva in skepti-
cizma, da pozneje, tudi če do dela pridejo, niso
za resno in redno delo sploh več sposobni.

Delo je danes postalo tako zaželjeno, kakor
v drugačnih okoliščinah nekoč bogastvo. Kajti
razen nekaterih prav redkih, ki imajo toliko
zemlje in drugih vrednosti, da žive od rente
ali kapitala, je velika večina ljudi, ki se
morejo preživljati edino z delom. Ako ima
človek pravico do življenja — in nihče ne tají,
da bi te naravne pravice človek ne imel —
potem ima tudi pravico do dela, ki je v se-
danjih razmerah kot rečeno za veliko večino
edino sredstvo, da se morejo preživeti. Toda,
kako priti do dela?

V gotovih krogih se danes nenehoma po-
udarja, da je stroj kriv, da je človek ostal
brez dela. Ako bi ta misel bila popolnoma res-
nična, bi rešitev sodobnega najtežjega problema
bila kaj enostavna: Kar stroje bi ustavili in vsi
ljudje bi dobili zaslužek. Žal, da vprašanje ni
tako preprosto. Brez ozira na to, da ni mogoče
iz sodobne civilizacije in kulture izbrisati vse-
ga tehničnega napredka in iti nekaj stoletij
nazaj, je napačno, ako delamo stroje odgovorne
za vso mizerijo naših dni. Res je, da so stroji,
ki brez dvoma odjedajo velikim množicam de-
lavcev kruh, kakor stroji v rudokopih, v to-
varnah za serijsko blago, stroji, ki melhanizirajo
obrate. So pa tudi stroji, ki dajejo zaslužka
mnoгим milijonom, n. pr. železnica, avto-
mobilska industrija, radio, zboljšanje prometnih
sredstev, ki je dvignilo hotelirstvo, itd. So tudi
stroji, ki človeku znatno olajšajo napor, ne da
bi ustvarjali brezposelnost, n. pr. dvigala v vi-
sokih stavbah in pa pomoč strojev v malih
obrati, v obrti, v poljedelstvu itd. Baudelaire
je nekoč zapisal lepo besedo: »Prava civiliza-
cija je v tem, da se čim bolj omilijo sledovi
izvirnega greha.« In stroj ima mnogo lastnosti,
da človeku olajša bivanje na zemlji. Toda
stroj je mrtev in ne zmanjša naravnostne od-
govornosti človeka, ampak jo poveča! Stroj ne
meče ljudi na cesto, ampak bi jih v pravilno
urejeni družbi le prihranil za drugo, morda
lažje delovno področje. Ni elementa barbarstva
in propadanja, ampak civilizacije ter napredka.
Ako pa kljub temu ne vrši svojega civilizato-
ričnega poslanstva, pade odgovornost na člo-
veka. »La Crise est dans l'homme« — kriza je
v človeku« je naslov ene zadnjih knjig, s ka-
tero si je mlad francoski pisatelj zaslužil slavo.

Kakšno pozornost za naše napihnjeno dvaj-
seto stoletje, da morajo pri vsem vpitju o na-
predku in civilizaciji najbolj napredne države
štetí nad 30 milijonov brezposelnih! Kljub
vsem znanstvenim odkritjem ima Evropa vedno
več družin, katerih očete pri najboljši volji ne
morejo oskrbeti žene in otrok s kruhom in
obleko. Samo v naši Sloveniji jih štejemo na
desettisoče!

V tej stiski so zadnja leta bila predlagana
že vsa mogoča sredstva, ki naj bi poživela de-
lavstvo. Eni so videli rešitev v povečanem
eksportu. Misel je gotovo dobra, toda, kako jo
izvesti! Ne glede na to, da so nove industrije v
prekmorskih krajih v veliki meri prevzele
Evropi njena nekdanja tržišča, imamo zadnji
čas opraviti še s sankcijami, ki bodo zelo za-
vrle mednarodno trgovino. Sloveniji pa so do-
besedno trgovsko odrezale od zunanjega sveta
— Od drugod se predlaga znižanje visokih plač,
upokojitev vseh že priletnih uradnikov in
uslužbencev, prepoved dvojnega zaslužkar-
stva, — predlogi, ki bi jih res bilo dobro iz-
vesti, ker bi brezposelnost do neke mere res
omilili. Vendar pa bi kvantiteta dela s tem ne
bila povečana in tudi celotna narodova kupna
moč ne znatno zvišana. — Mnogi se zavzemajo
za občutno znižanje delovnega časa, na šest ur
in še manj. Prav za prav bi to bil ideal: bolj
ko napreduje znanost, manj bi človek bil dol-
žan delati! Zato smo bili vedno pristasi gi-
banja, da se delavstvu zniža urnik delovnega
časa, ker v delavcu vidimo tudi človeka, ki ima
poleg poklicnega dela še druge dolžnosti in
pravice: da se izobrazuje in posveča vzgojnemu

Imperij pokopava vladarja

Pet državnih poglavarjev - Zastopstva iz 40 držav
Predstavniki imperija - Stotisoči ljudstva

8 milijonsko mesto se pripravlja na pogrebni špalir

V ponedeljek je do 10 zvečer šlo mimo krste
blagopokojnega kralja Jurija 175.000 ljudi. Med
temi so opazili Lloyda Georgea, ki je za roko
peljal neko malo dete. Zvečer so se pred smrtnimi
ostanki blagopokojnega kralja priklonili princ Olaf
Norveški, švedski prestolonaslednik, italijanski
prestolonaslednik, princ Jurij in princ Nikola grški.

4 sinovi stražijo truplo svojega očeta

Ponoči so od 24 do 0.30 opravljali častno stra-
žo pri krsti kralja Jurija V. kralj Edvard VIII.,
Yorški vojvoda, Gloucesterski vojvoda in Kentski
vojvoda. Ob zori so Westminster zaprli za obič-
no in začele so se zadnje priprave za današnji
svečan pogreb. V teh dveh dneh je šlo mimo
krste nad 800.000 ljudi.

Na ulicah, koder bo šel pogrebni sprevod,
vlada že od rane ure silna živahnost. Neštivilni
tisoči so že nekaj ur pred začetkom slovesnosti
zavzeli prostore na pločnikih. Mnogi so prinesli s

seboj volnene odeje, da bi se zavarovali pred mra-
zom in slabim vremenom. Ob hodnikih vise na
visokih jamborih zastave z znaki žalosti kraljev-
skega doma. Povsod prodajajo program pogrebnih
svečanosti s sliko pokojnega kralja v črnem okvirju.
Vse velike trgovine so izpraznile svoje izložbe
in jih premenile v tribune za gledalce. Prostori
na treh ribunah stanejo od 3 do 10 gvinej (1000 do
3000 Din). Do osme ure so zasedle vse prostore
voje edince, ki bodo tvorile špalir po vseh ulicah.

V prvih jutranjih urah je bilo mogoče po vseh
ulicah opaziti mnogo ljudi, moških, žena in otrok,
ki so spali naslonjeni na zid pri vstopih v trgovine
in pri vstopih v parke in nasade. Ni jih motil niti
dež, ki je začel padati zgodaj zjutraj. Mnogo sta-
rejših žena je več ur čakalo v mrazu, ne da bi za-
pustile svojega prostora, in so padle skupaj. Re-
ševalni oddelki so jih spravili v bolnišnico. Vsi
prostori na tribunah so kljub ogromnim cenam
razprodani. Vse kavarne in drugi javni lokali po
ulicah, koder bo šel pogreb, so tako polni občin-
stva, da se je nemogoče premakniti z mesta.

Iz Londona v Windsor

London, 28. jan. c. Ves svet je danes spre-
mljal angleškega kralja Jurija V. na njegovi
zadnji poti. Na pogreb so prišli zastopniki iz
vseh delov sveta: London in vsa Anglija pa je
že vso noč pripravljala zadnji špalir tistemu
vladarju, ki je tako lepo karakteriziral eno
najznačilnejših dob v angleškem življenju. Bila
je to doba melanholičnega razpadanja angleške
vodilne družbe iz devetnajstega stoletja, ki si
je iskala na najbolj čudne načine prehod v
novo dobo socialnih in duhovnih pretresov. Zdi
se, da je ljudstvo, ki je danes stalo ob spre-
vodu, čutilo konec, ki se zaključuje, ko po-
lagajo v grob zadnjega predstavnika te pre-
hodne dobe, ki se je v literaturi Anglije začel
z Oscarjem Wildejem in zaključil z Glas-
worthyjem. Vladarska doba Jurija V. se je
začela v mučni atmosferi napetosti med Nem-
čijo in Francijo, se prelila v krvavo žaloigro
svetovne vojne, ki je pokojni kralj najbrž ni
mogel zajeti v vsej njeni strahoti, prestal jo pa
v zvestobi, ki je bistvena lastnost angleškega
»Fair play« in začel povojno dobo na ta način,
da je moral izročiti oblast večkrat v roke socia-
listom, ki so bili razkričani kot hudi revolucio-
narji.

Kralj je vse to prestal v čudni osamelosti
in molku ostal je samo še znamenje, ki po-
meni stalnost, za katero vsakdo stremi z občutki
trpljenja in melanholije. Višek je dosegla ta
melanholija lanske leto ob proslavi srebrnega
jubileja. Toda to je bila le proslava, ki je
morala hitro mimo. Na obzorju je že bilo
mnogo novih oblakov afriške tragedije in ka-
kor da se začel je nova doba, se je umaknil
tisti, ki je moral odnesti vso melanholijo izpod
težje stvarnosti.

3 milijone ljudi na ulicah

Ta melanholija je tudi spremljala vse da-
našnje pogrebne svečanosti. Na ulicah so se
odigravali običajni prizori angleškega patrio-
tizma in tradicionalne državljanske samo-
zavesti. Te dni je šlo mimo krste nad 800.000
ljudi, da se poklonijo pred krsto pokojnega
kralja. Boljša mesta ob sprevodu so že ponoči
zasedli tisti, ki niso mogli plačevati ogromnih
vstopnin za tribune in okna ob ulicah, koder
je šel sprevod. Tako se lahko reče, da se je
na ulicah, koder je šel pogreb, danes zbralo
nad 3 milijone ljudi, da še enkrat dožive vso
tisto bujnost angleškega ceremonijela, ki je bil
tokrat zaradi svoje tragične in melanholične
snovi, še podvojeno lep.

Ob 9 v Westminsteru

Pogrebne svečanosti so se v Westminsteru
začele ob devetih zjutraj angleškega časa.
Najprej je bila verska svečanost, ki jo je
opravič canterburyski nadškof z vso asistenco
londonske duhovščine. Krsta je bila pokrita z
zastavo grofov od Windsora, na njej pa je
ležal samo preprost bel križ iz lilij, ki ga je

pojoknemu vladarju poklonila njegova žena —
kraljica Mary.

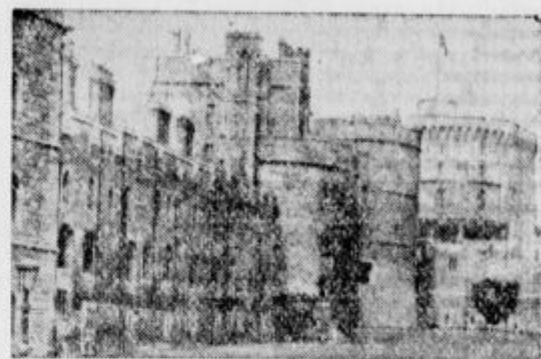
Sprevod sam se je začel razvijati točno ob
9.45 izpred westminsterske opatiije. Ko se je
krsta pojavila ob vratih opatiije, so začeli do-
neti strelji topov, ki so nato oddajali po en
strel vsako minuto in to skozi dve uri in pol,
tj. je ves čas, dokler je korakal sprevod do
postaje, odkoder so nato krsto odpeljali v
Windsor. Takoj je zavlada po vseh ulicah
silna tihota, vsi so se odkrili, vojaštvo ob uli-
cah pa se je postavilo v stav »mirno«.

Svet v sprevodu

Sprevod sam je otvoril častnik vojnega mi-
nistristva, ki je nato razvil uvod pogreba, ki so
ga tvorili oddelki vseh polkov, katerih imeji-
telj je bil pokojni kralj. Vsak oddelk je imel
obenem s seboj svojo polkovno glasbo, ki je
izmenoma z drugimi igrala pogrebne melodije.
Bili so to zopet oddelki v tistih uniformah, ki
moderno bojno pojmovanje tako motijo. Pred
oči gledalcev se je bolj razvijal živ muzej
bivše angleške bojne slave in ne moč in sila
vsemogočnega imperija, ki je iz angleških
kraljev napravil monarhe, ki so mnogo moč-
nejši in slavnostnejši od rimskih imperatorjev, dasi
nimajo tistih vladarskih pravic, kakor so jih
imeli vladarji Rima skozi vso dobo svojega
obstoja.

Armade celega sveta

Tem angleškim pisanim vojaškim oddelkom
so sledila zastopstva vseh armad sveta. Na čelu
vsakega izmed teh inozemskih oddelkov je sto-
pal častnik angleškega vojnega ministristva,
nato pa zastopstva tujih pehot, mornarice in
letalskih oddelkov. Bila je tako zbrana obenem

Grad Windsor.

z angleško vojsko oborožena sila vsega sveta:
»Anglija je tvorila jedro in svet čuden in močan
jeklen oklep.

Letalstvo

Takoj nato je sam stopal poveljnik angleškega
letalstva v modri krasni maršalski uniformi. Za njim
je korakal ves generalni štab angleškega letalstva,
nato pa vseh 20 maršalov angleške vojske. Za nji-
mi pa so korakali vsi generalstabi častniki angleške
armade na suhem, na morju in v zraku. Vsi ti od-
delki so bili porazdeljeni tako pestro, da so se celo
barve v redu prelivali in je zvok neštetihi godb za-
brisal zadnjo napako režiserja, ki je obsečen v
angleškem protokolu že več stoletij.

120 mornarjev pelje lafeto

Za temi oddelki je prišlo nato središče spre-
voda, ki ga je tvorila lafeta s krsto pokojnega vlada-
rja. Lafeto je vlekle 120 mornarjev v modrih uni-
formah kraljeve mornarice. Ko se je blizala lafeta,
so vojaki v špalirju v pozdrav dvignili puške, moški
so se odkrili, mnogo žensk pa je pokleknilo. Na la-
feti je ležala krsta s preprosto zastavo Windsorske
pokrita, na njej pa je bil majhen križ iz belih lilij.
Na gornjem delu krste so ležala znamenja vladarske
časti angleških kraljev. Krsto so spremljali najvišji
uradniki kraljevega doma in najvišji zastopniki
vojske, mornarice in letalstva.

Kralj Edvard VIII. in kraljevski dom

Za krsto so nesli najprej kraljevo zastavo. V
primerni razdalji je nato stopal sam kralj Edvard
VIII. v uniformi najvišjega admirala britanskega
cesarstva. V isti razdalji so nato stopali za kraljem
vsi trije njegovi bratje z grofom Harwoodom. Ko
je kralj stopal za krsto mimo spomenika padlim v
svetovni vojni, se je kratko ustavil in pozdravil
spomenik na ta način, da je dvignil roko ob rob
čepice. To gesto so ljudje steno opazili in vsi so
se obrnili v isto smer in pozdravili tiste, ki so an-
gleško demokracijo s svojo krvjo rešili v novo dobo
angleškega razvoja v človeški zgodovini. Za mo-
škimi člani kraljeve družine so stopali najvišji urad-
niki kraljevega doma, vsi v svojih uniformah in
svojih barvah. Tako je zopet skupina angleške vla-
darske hiše predstavljala enoto zase, kajti šele nato
je stopal v sprednjem najvišji mojster angleškega
protokola, ki je otvoril sprevod zastopnikov vsega
sveta.

Nadaljevanje na 2. strani.

Knez-namestnik zastopa Jugoslavijo

Včeraj predpolodne ob 11 je jugoslovanski
knez-namestnik odšel v Westminster, da se po-
kloni smrtnim ostankom blagopokojnega kralja
Jurija V. Knez-namestnik je ostal v pobožnem
molku ob krsti več kot pet minut. V spremstvu
jugoslovanskega kneza-namestnika za časa njego-
vega obiska v Westminsteru je bil jugoslovanski
poslanik v Londonu g. dr. Slavko Grujić.

Včeraj popoldne je naš poslanik na angleškem
dvoru g. dr. Slavko Grujić z gospo Grujić priredil
v zgradbi poslanštva velik sprejem na čast dele-
gatom jugoslovanskega senata, narodne skupščine,
vojske in mornarice. Sprejema so se udeležili
predsednik senata g. Tomašić, senatorji, narodni
poslanec, armadni general Belić, kapetan vojnega
broda Garmin Pavić, minister dvora Milan Antić,
prvi adjutant kneza-namestnika general Čolak
Antić, svetnik poslanštva Karović z osobjem po-

slaništva in člani jugoslovanske kolonije. Za časa
bivanja v Londonu so bili jugoslovanskemu odpo-
slanstvu dodeljeni od strani zunanega in vojnega
ministristva posebni uradniki in častniki.

Snoči je angleški kralj Edvard VIII. priredil v
Buckinghamu veliko večerjo na čast inozemskih
kraljev in šefov tujih držav in predstavnikov
kraljevih dinastij. Pri večerji je bil tudi Nj. kr. Vis.
jugoslovanski knez-namestnik. Po večerji je bil
sprejem, na katerega so bili povabljeni predstavi-
telji inozemskih delegacij. Jugoslovansko delega-
cijo skupščine in senata so zastopali predsednik
senata dr. Tomašić in narodni poslanec Dimitrije
Vujić, jugoslovansko poslanstvo je zastopal po-
slanik dr. Slavko Grujić, jugoslovansko vojsko pa
general Miloje Belić. General Čolak Antić je bil
pri sprejemu v svojstvu adjutanta Nj. kr. Vis.
kneza-namestnika Pavla.

delu svoje družine. Toda velika večina
delavstva bi hotela tudi za manj ur dela enako
plačo kot dosedaj, kar pa pri sedanjih gospodars-
kih povezanosti sveta ne bi bilo mogoče drugače
izvesti kot istočasno po vseh državah sveta.
Toda kako malo dobre volje je v tem pogledu,
nam je živ dokaz sovjetska Rusija, ki se je toliko
časa zgražala nad izrabljanjem delavstva v
kapitalističnih državah, da je sama uvedla naj-
trše rekordno delo in ga s stahanovstvom celo
sankcionirala! Imamo že več držav, katerih
industrija dela za sramotno nizke cene in
ogroža na mednarodnih trgih eksistenco po-
štenejših industrijskih držav. Med takimi dum-
ping državami so tudi sovjeti, ki danes pod ceno
prodajajo s suženjskim delom posekan in za
transport obdelan les in obljublajo, da bodo
jutri konkurirali že tudi s svojimi pod ceno
izdelanimi industrijskimi izdelki. Marksistična
teorija in praksa sta pač dva popolnoma ločena
svetova!

Je torej položaj čisto brezizhoden in imajo
morda prav tisti, ki mislijo, da je najbolje, da
se pusti vse pri miru, češ pride čas, ko se bo
samo po sebi zopet vse uredilo? Ti fatalistični
teoretiki se najbrže motijo, ker se sedanja kriza
ne po svojih vzrokih ne po obsegu in trajanju
ne da primerjati z običajnimi gospodarskimi
krizami nekdanjih časov, na katere se sklicu-
jejo. — Zadnja leta opazujemo, da mnoge
države iz vojaških razlogov segajo po gospo-
darski avtarkiziji. To je težjenje, prikopiti na-
rodno gospodarstvo tako, da bi moglo izhajati
in zadovoljati domačim potrebam brez pomoči
inozemstva. Proti temu težnjenju se dviga mnogo
upravičenih ugovorov, s katerimi moramo tudi
mi soglašati. Vendar pa bi iz teh poskusov
moglo tudi nekaj dobrega priti: Ali bi ne bilo
mogoče zmanjšati brezposelnost, ko bi vse ono,
kar rabimo, skušali v prvi vrsti sami pro-
izvajati? Ko bi najprej porabili to, kar sami
imamo in premoremo?

Na vsak način bi napravil dobro delo, ko
bi si nekdo vzel truda in sestavil seznam vseh
predmetov, ki jih uvažamo za zelo drag denar
iz tujine. Pokazalo bi se, da bi mnogo tega
mogle proizvajati tudi pridne roke našega ljud-
stva, ki so sedaj brezposelne. Mnogo kapitala,
ki gre v inozemstvo, bi mogli doma vložiti v
razvoj domače obrti in industrije. Morda bi ne
bilo vse tako sijajno in dovršeno, toda razmere
v svetu so dandanes splošno take, da so se že
marsikje kakor tudi pri nas, morali odpovedati
mislim na sijajno življenje, ki se po višini,
blagostanju in udobju morda sploh ne bo več
vrnilo v našo raztregano, razbito in sovražno
Evropo. Pri razumnem in sistematičnem delu
bi naša po naravi bogata zemlja gotovo mogla
preživljati več ljudi, kot pa jih danes. To je
ena misel. Naj se oglašajo še drugi. Sila je
velika in ako si sami ne bomo pomagali, tudi
od drugih ne smemo veliko pričakovati.

Drin.

Vladari in zastopniki tujih držav

Prisli so v vrsti vladari in zastopniki tujih držav. V prvi vrsti je korakalo pet kraljev in pa predsednik francoske republike. Kralji so bili v najbogatejših oblikah svojih vojsk, samo predsednik Lebrun je bil v protokolarnem traku in cilindru z veliko lentjo preko prsi. Temu delu vladarskih zastopnikov je sledil oddelek kronskih princev, katerih je bilo na pogrebu devet. Vsi so korakali v svojih pisanih oblekah, temu delu pa je sledil oddelek kraljevih princev, katerih je bilo v sprevedu nad trinajst.

Za temi zastopniki vladarskega reda je stopala skupina najvišjih osebnosti svetovne politike in javnega mnenja. Med njimi je korakal med drugimi Lloyd George. Bili pa so skoraj vsi ministrski predsedniki in zunanji ministri, ki so prisli na pogreb.

Kraljica Mary

V primeru razdalji je nato sledila preprosta kočija s kraljico Mary, ki se je peljala z norveško kraljico in yorško princezo. Sledilo je še več dvornih kočij z ostalimi najvišjimi damami angleške kraljevske družine.

Ta del spreveda je zopet zaključil oddelek vojske, nato pa so korakali najvišji uradni angleških samouravn in pa javne in zasebne uprave. Vse angleško javno mnenje je bilo v tem delu spreveda zastopano po delegacijah. Spreved sam je zaključil oddelek vojske, ki je bil vsaj tako močan, kakor oni na celu spreveda.

Ljudstvo predrla kordon

Ko je spreved prisel pred Marlborough Arche, množice niso mogle vzdržati in so predle kordon. Policija ni mogla vzdržati vsega pritiska ljudstva.

Žalni dan v Jugoslaviji

Belgrad, 28. januarja. AA. Jugoslovanska prestolnica in z njo ves jugoslovanski narod je danes lepo izrazil svoje žalosti ob smrti kralja Jurija V., velikega moža in velikega vladarja britanskega imperija, svečana zadušnica je bila v Oficirskem domu, ker v belgradu ni anglikanske cerkve. V veliki dvorani doma so uredili kapelo tako, da je bila vsa dvorana izpremenjena v molilnico. Vse stene so pokrite s črno draperijo, na sredi so pa postavili katalfalk, okružen v črno. Okoli katalfalk so gorele sveče, poleg oltarja pa je visela angleška zastava, spuščena na pol droga v znamenje žalosti. Godba kraljeve garde je tiho svirala smutno korčnico, med tem ko so prihajali ugledni udeleženci. Na desni strani se je zbral diplomatski zbor v svečanih uniformah. V prvi vrsti je sedel angleški poslanik Campbell, v drugi, oba v globoki črni. Poleg njiju je bilo zbrano osebje poslanstva. Ze pred 12. uro je bila zbrana polna dvorana uglednih osebnosti. Na čelu vlade je bil predsednik in zunanji minister dr. Stojadinović, dalje so bili predsednik narodne skupšine Cirić, bivši ministri Uzunović in Jevtić, generaliteta, admiraliteta, zastopniki univerze, znanstvene akademije in drugih ustanov, nadškof Rodić itd. Nekaj minut pred 12 sta prispela kraljeva namestnika dr. Radenko Stanković in dr. Ivo Perović.

Točno ob 12 je prišla kraljica Marija, za njo

in tudi oddelek na konjih niso mogli spraviti ljudi nazaj. Nastalo je vpije in tarnanje pohojenih in ranjenih. Vpije je trajalo tri četiri ure in še ni bilo reda in mira, ko se je že približevala lafeta s krsto. Policija je reševala ranjence, ki jih je izpod nog množice nabraha nad 20 in poslala v bolnišnice. Ko je bila lafeta že čisto blizu, je policija po zvočniku zaprosila za mir in molk. Kljub silnemu trpljenju stisnjenih je takoj vse utihnilo in krsta je šla ob živem klobuču mirno in dostojanstveno mimo.

Slovo od Londona

Po 2 in pol urah je lafeta s krsto prišla na postajo Paddington. Tam jo je že čakal poseben vlak z dvema čisto črno preoblečenima vagonoma. V prvega so naložili krsto, v drugega pa je stopil kralj Edvard VIII. s člani kraljeve družine. Ob 12.58 je vlak odpeljal s postaje, njemu pa je sledilo 12 vlakov z zastopniki in tujimi vladarji. Vsi vlaki so prišli na postajo Windsor ob 13.08, kjer se je razvil zadnji del pogreba. Po stari angleški tradiciji člani angleške vlade in obeh zbornic ne smejo iti za kraljevim pogrebom, ampak morajo čakati v Windsorju na mrtvega vladarja.

K večnemu počitku

Obred v cerkvi je bil kratek in preprost. Krsto so odnesli nad odprtino groba in kralj Edvard VIII. se je odtrgal od svoje matere in pristopil, da poklopce svojega očeta. Na krsto je položil zastavo windsorskih gospodov in dal znak, da naj krsto spuste. Takoj nato se je začela krsta počasi pomikati v dno. Kralj pa se je priklonil in vrgel prvo prst zemlje na grob svojega očeta. To se je zgodilo hitro in mirno, vredno tradicije shakespeareke tragedije. Drama Jurija V. je bila zaključena.

Kralj Edvard VIII. se je takoj z vsemi člani kraljevega doma vrnil v London.

pa knežinja Olga. Zavzeli sta posebno, zanj rezervirano mesto. Takoj nato se je začela služba božja, ki jo je opravil duhovnik angleškega poslanstva v Belgradu dr. Sittars. Med molitvami je prvo belgajsko pevsko društvo zapelo Mokranjevo molitev »Sveti bože«. Sredi službe božje je duhovnik prekinil molitve in spregovoril o vrlih in zaslugah kralja Jurija V. za britanski imperij. Nato je nadaljeval službo božjo, proseč Boga za srečno in dolgo življenje kralja Edvarda VIII. Poem je godba kraljeve garde zasvirala angleško himno in svečanost se je končala. Ves ta čas je bila zbrana pred Oficirskim domom in v okoliških ulicah velika množica ljudi.

V Ljubljani

Angleško društvo v Ljubljani je imelo večeraj v svoji čitalnici žalno sejo v spomin na pokojnega angleškega kralja Jurija V. Društveni predsednik dr. F. Majaron je v svojem žalnem govoru podal oris življenja in vladanja velikega pokojnika. Spomin velikega pokojnika so navzoči počastili z dveminutnim molkom kot so to ob priliki pogreba storili po vsem britanskem imperiju. Končno je predsednik navzoče obvestil, da se britanski poslanik v Belgradu prisrčno zahvalil za od društva brzojavno izraženo sožalje.

Italijansko uradno poročilo

Rim, 28. jan. AA. agencija Stefani priobčuje komunikate št. 108: Na somalijskem bojišču smo našli pri ladarji in zaplenili majhno švedsko ambulanto, o kateri je ugotovljeno, da se je prej nahajala pri Malkadi. Ta mala ambulanta je imela pet tovornih avtomobilov, in je bila opremljena z zvesto in znaki Rdečega križa. Pri pregledu avtomobilov se je ugotovilo, da je bilo v njih tudi 27 zabojev municije. Med drugimi smo zaplenili tudi zastavo nekega rase in sledišče živeča.

Neka naša kolona dokončuje organiziranje pasu med Negeliji in Dato. Generali Graziani poroča, da je uspeh bitke pri Ganale Dorlu zaslužen ne samo sijajnega elana in odpornosti nacio-nalnih in domačinskih čel, temveč tudi organizacije službe za fronto.

Abesinski proglas :

„Da te ese, kar morete...“

Havasov dopisnik poroča iz Adis Abebe, da so oblasti objavile proglas na prebivalstvo, v katerem ga pozivajo, da naj dnevno kaj stori za narodno obrambo. V tem proglasu pravi vlada, da bi bilo bolje, da mi vsi izgubimo svoje imetje, nego da bi izgubili svojo domovino. Storitve vse, kar je v vaših močeh, da si ohranimo svojo svobodo, nekaferi z orožjem, drugi z oddajo premoženja, invalidi in starci pa naj molijo k Bogu. Abesinske žene naj store isto, kar so storile italijanske žene, ko so po zaledu svoje kraljice darovale svojo nakit domovini. Dajte vse, kar morete, da ne postanete sužnji tučev. Molite zmeraj k Bogu in mislite na vse, kar je on storil za vas. Zahvalujte božjo pomoč, ki ščiti pravično stvar Abesinije in da nam dodeli obilo dežja v tej sezoni, ki je sicer redno suha. Hvalite Boga, za lepo zmago, ki nam jo je dodelil na severni fronti in našim vojakom dovolil, da zaplenijo velik plen in vojni material, medtem ko naši sovražniki zastoj upajo, da bodo zavzeli našo domovino. Sklenite vaše roke in duše v molitvi in lakrali tudi najmočnejše orožje ne bo moglo nič storiti proti nam.

Neka naša kolona dokončuje organiziranje pasu med Negeliji in Dato. Generali Graziani poroča, da je uspeh bitke pri Ganale Dorlu zaslužen ne samo sijajnega elana in odpornosti nacio-nalnih in domačinskih čel, temveč tudi organizacije službe za fronto.

Havasov dopisnik poroča iz Adis Abebe, da so oblasti objavile proglas na prebivalstvo, v katerem ga pozivajo, da naj dnevno kaj stori za narodno obrambo. V tem proglasu pravi vlada, da bi bilo bolje, da mi vsi izgubimo svoje imetje, nego da bi izgubili svojo domovino. Storitve vse, kar je v vaših močeh, da si ohranimo svojo svobodo, nekaferi z orožjem, drugi z oddajo premoženja, invalidi in starci pa naj molijo k Bogu. Abesinske žene naj store isto, kar so storile italijanske žene, ko so po zaledu svoje kraljice darovale svojo nakit domovini. Dajte vse, kar morete, da ne postanete sužnji tučev. Molite zmeraj k Bogu in mislite na vse, kar je on storil za vas. Zahvalujte božjo pomoč, ki ščiti pravično stvar Abesinije in da nam dodeli obilo dežja v tej sezoni, ki je sicer redno suha. Hvalite Boga, za lepo zmago, ki nam jo je dodelil na severni fronti in našim vojakom dovolil, da zaplenijo velik plen in vojni material, medtem ko naši sovražniki zastoj upajo, da bodo zavzeli našo domovino. Sklenite vaše roke in duše v molitvi in lakrali tudi najmočnejše orožje ne bo moglo nič storiti proti nam.

Maršal Badoglio o bojih

Vojni dopisnik DNB poroča: Glavni poveljnik maršal Badoglio je sprejel vse zastopnike tiska pri italijanskem vrhovnem poveljstvu in jim ob tej priliki podal obširno poročilo o poteku borbi, ki so se zadnje dni razvijale na severni fronti, posebno v Tembienu.

V tem ekspoziciji maršal Badoglio dalje razlaga poročilo o borbah, ki je bilo večeraj objavljeno. Maršal Badoglio je rekel ob koncu svojega poročila, da so Abesinci v borbah 20. 1. m. imeli preko tisoč mrtvih. Glavni poveljnik je posebno pohvalil požrtvovalnost črnih stajc v borbi za prelaz Varja. Črne stajce so odbile abesinske poskuse za predor in da so sedaj načrti rasa Kase in rasa Sejuma za prodor končno propadli. Maršal Badoglio je izjavil, da ni nobenega razloga za pesimistično presojo položaja. Posebno je poudaril, da je premikanje italijanskih provijantnih in municijskih kolon popolnoma zavarovano in da so neosnovane nade, ki so jih Abesinci slavili v nemogočnost prometa zaradi dežja.

Volitve v Grčiji

Atene, 28. jan. AA. Atenska agencija poroča: Notranje ministrstvo objavlja te-le izide nedeljskih parlamentarnih volitev po tretji razdelitvi mandatov: Populisti Calderisa 69, koalicija Kondilisa in Teotokisa 63, Metaksas 7, Kodzamanis 4, skupaj protivenizelistične skupine 143 mandatov, liberalna stranka 127, neodvisni liberali s Krete 3, republikanci 7, agrarci 4, neodvisni poslanec iz Epira 1, skupaj 142 mandatov, komunisti 15 mandatov, vseh mandatov 300.

Domači odmevi

Bolniška blagajna samostojnih trgovcev

Ljubljana, 28. januarja. Nocoj ob 8 je bil ustanovni občni zbor bolniške blagajne samostojnih trgovcev v Trgovskem domu. Udeležba je bila prav častna, tako da so zborovalci skoraj napolnili dvorano. Med drugimi so se udeležili ustanovnega občnega zbora za Zbornico za IOI predsednik Jelačin in Pless, za Združenje trgovcev v Ljubljani predsednik Soss in Smuc, za Bolniško blagajno trgovskih trgovcev gosp. Podgoršek, za Združenje trgovcev gosp. Kozman, za Združenje trgovcev gosp. Kov pred-sednik Krek. Zborovanje je vodil predsednik Trgovskega združenja, Ljubljane, z Smrkolj, ki je obenem tudi predsednik pripravljalnega odbora za novo bolniško blagajno G. Smekolj je podal temeljito poročilo o zgodovini priprav za novo bolniško blagajno za samostojne trgovce ter je poudaril, da je misel že stara ter prvi začetki segajo že v l. 1929. Poudarjal je, da obratni zakon predvideva obvezno bolniško zavarovanje ter da se je članstvo Združenja trgovcev že izreklo za obvezno bolniško zavarovanje. Toda za obvezno bolniško zavarovanje pa mora izdati ministrstvo za trgovino in industrijo v sporazumu z ministrstvom za socialno politiko pravilnik. Zveza trgovskih združenj je že izdelala tak pravilnik ter ga predložila ministru za trgovino in industrijo, vendar pa do rešitve še ni prišlo. Zato se je Združenje trgovcev odločilo za bolniško zavarovanje samostojnih trgovcev na prostovoljni podlagi.

G. Ivan Bahovec je tolmačil nato pravila nove bolniške blagajne. Važna je določba, da ima nova bolniška blagajna šestmesečno karenčno dobo, v katerem času ne bodo imeli člani pravice do bolniških podpor, ker se mora blagajna najprej organizirati. Dolej se je, v novo bolniško blagajno prišlo 300 ljubljanskih trgovcev in svojcev; blagajna, ki bo imela svoj delokrog na vsem področju bivše ljubljanske oblasti, pa bo seveda to število še povečala.

Ob zaključku lista volitve v novo bolniško blagajno se trajajo. Novo izvoljena uprava se bo šele naknadno konstituirala. Po 6 mesecih pa bo redni občni zbor, ki bo definitivno konstituiral upravo blagajne.

Pozor! — Senzacionalna novica! — Pozor!
Londonske pogrebne svečanosti za umrlim angleškim kraljem Jurijem V. — vidite že danes v kinu »UNION«!

Tudi to se primeri

V božični številki najbolj poučenega dnevnika za dravsko banovino in sosodne dežele je izšel potrpežljiv bralecem v pouk in zabavo precej dolg opis planinskih doživljanj s slikami pod velikim naslovom: »Nesreča na Matterhornu. Tragičen doživljaj mladega slovenskega turista l. 1887.« Članek je podpisal neki dr. E. T., kakor da je vse tiste dogodke sam doživel in »Jutro« ga je samozvestno priobčilo. Bral ga je tudi neki T. M., kateremu pa se je takoj zdel sumljiv. Skoro cel mesec ga je obračal na vse strani in sedaj je v »Sloveniji« priobčil, kaj je odkril: da članka ni napisal dr. E. T. v slovenski in »Jutro«, ampak Zammer v lepi nemščini za svojo knjigo »Jungbom«, kjer ga je priobčil pod naslovom: »Matterhorn.« Dr. E. T. ga je samo nerodno prevedel v nerodno slovenščino in ga še predrzno opremil z risbami, Zammer ga je pa v knjigi svojih planinskih doživljanj objavil brez slik. — Najbolj zanimivo pa je to, da T. M., ki je odkril »Jutrova« »Nesrečo na Matterhornu«, še klerikale ni, da »Jutro« ne ve, nad kom naj bi se maščevalo. Najbrž je kak profesor v pok., ki ga veseli, da je še na stara leta svojega bivšega učenca, ki mu je k »Jutru« ušel, zasledil pri prepisovanju.

Pomemben jubilej

16 febr. bo vsa zagrebška nadškofija slovesno proslavila dvojni jubilej hrvatskega metropolita in zagrebškega nadškofa dr. Ant. Bauerja: 80-letnico rojstva in 25-letnico škofovanja. Priprave za to proslavo in za veliko akademijo, ki bo v dvorani zagrebškega velesajma, vodi centrala Katoliške akcije, kulturna in narodna društva pa so osnovo la meddrževni odbor, ki se tudi pridno pripravlja, da bi bila proslava čimboli slovesna in veličastna.

Nepremično »Vreme« na dražbi

»Službene Novine« prinašajo razglas, s katerim Državna hipotekarna banka sklicuje na dan 2. marca 1936 javno dražbo nepremične imovine nienege dolžnika »Štamparskog i izdavačkog« podjetja »Vreme«, d. d. iz Belgrada radi neplačanih bančnih zahtevkov v znesku 3.296.309 z 8% letnimi obrestmi od 1. jan. 1934 po od sodišče prve stopnje potrjeni poravnavi.

Zborovanja, zborovanja...

Kljub temu, da so razgovori med srbskim in hrvatskim delom združene opozicije prekinjeni, srbski del še vedno prireja zborovanja, ki se v javnosti proglašajo kot zborovanja združene opozicije. Razlika med prejšnjimi zborovanji je samo ta, da na teh ne nastopajo več zastopniki dr. Mačka. Na zadnjem takem zborovanju v Požarevcu je govoril dr. B. Marković, ki je vse težave naših dni zanj v tri točke: politična vprašanja (politična svoboda, politični zakoni), socialno-gospodarsko stanje (razdolžitve kmetov) in hrvatsko vprašanje (kdor se hoče Zagrebu prikupiti, pravi, da hrvatsko vprašanje je, kdor pa Belgrad, pravi, da ga ni). Ugotovil je tudi, da med Srbi in Hrvati ni medsebojnega zaupanja (kakor je s Slovinci, mu še mar ni bilo) in da je to glavni kamen

Vsi so zmagali...

Vlada narodnega pomirjenja

Venizelos: Nisem več politik

Atene, 28. januarja. AA. Atenska agencija poroča: List »Patrias« je objavil izjavo, ki jo je dal Venizelos nekemu svojemu prijatelju. Venizelos je med drugim dejal: Prenehal sem biti politik. Politika je danes zame samo spomin. Nič drugega nisem, kakor samo bivši državnik in nvađen član li-beralne stranke.

Vojvodinski del srbskega dela »združene« opozicije pa je zboroval v Petrovgradu, zemljoradniški del »združene« opozicije pa v Betajnici in Ugrinovcu.

Slike bivšega notr. ministra

Skoro po vseh državnih uradih drinske banovine, od uradov kr. banske uprave pa do zadnje policijske stražnice, so do zadnjega časa vselej velike slike bivšega bana in notranjega ministra Velje Popovića, velikega Jevtićevca zaveznika. Zdanaj se je že poslovil od vseh častnih služb in vplivnih mest, slike so pa le še vselej in plašile zbegane uradnike. Merodajni »čimileji« so bili namreč trdno prepričani, da bo ta vlada samo še ta mesec na krmilu in so jih več kot pol leta pušili po stenah. Sedaj so pa izprevideli, da bo le treba iti s časom naprej in so jih odstranili s širokimi okvirji vred. Pravijo, da jih je kar cele vozle.

Lepo in snežnobe o prano bo Vaše perilo, ako boste uporabljali

PERION

pralni prašek. Prav poceni je ta naš kvalitetni domači izdelek!

„Združena“ opozicija

Zagreb, 28. jan. b. Po mnogih razgovorih izvršilnega odbora združene opozicije prihaja sedaj tudi sama konferenca. Večerja je v stanovanju Ljube Davidovića v Belgradu bil važen sestanek pred odhodom delegatov v Zagreb in na tem sestanku so se prvaki izvenparlamentarne opozicije posvetovali o vseh vprašanih v zvezi s temi razgovori. Jutri se bo pričela konferenca najbrže v stanovanju Večeslava Vilderja ki poleg dr. Suteja predstavlja kmetstvo-demokratsko koalicijo. Tudi dr. Sutej bo ostal še ves jutrišnji dan v Zagrebu. Najprej se bodo proučevala aktualna politična vprašanja, nato pa še vprašanja, ki se postavljaajo z ene in druge strani. Eno izmed vprašanih, ki se postavlja iz Belgrada, je vprašanje vojudinske akcije in se pričakuje, da ga bodo belgajski delegati načeli na jutrišnji konferenci. Če pride do sporazuma, bo po tej konferenci sestanek šefov združene opozicije. Verjetno bo ta sestanek v Zagrebu ter bosta Ljuba Davidović in Joca Jovanović prišla v Zagreb.

Belgrad, 28. januarja. m. Da bi si vsaj malo popravili položaj, ki je nastal med strankami tako imenovane združene opozicije vsled odložitve zadnjega sestanka tako imenovanega delovnega odbora, bosta z nocošnjim vlakom odpovala v Zagreb zastopnika obeh bivših opozicijskih srbskih strank Božidar Vlačić in Gavrilović, kjer se bosta te dni sestala s člani tega odbora ter se posvetovala o političnem stanju.

Davkoplačevalcem

Belgrad, 28. januarja. AA. Olajšave za odplačilo starega davčnega blaga se ne bodo več podaljšale. Davčni oddelek finančnega ministrstva je davčnim uradom naročil, da takoj na običajen način v vaseh in občinah opozore davčne obveznosti, da se uredbe o izrednem popisu sorazmernega dela še ne zapadlega dolga konec leta 1932 lahko poslužijo samo do konca meseca februarja t. l., ko ta uredba ugasne.

Obenem bodo davčni uradi opozorili davčne obvezance na koristi, ki jo imajo od te uredbe in jih bodo pozvali, da se je naj kar najbolj poslužijo, ker ta uredba v nobenem primeru ne bo podaljšana.

Po preteku meseca februarja, to je po poteku veljave uredbe o teh olajšavah, se bo začelo kar najstrožje izterjavanje starih dolgov iz leta 1932, ki bodo do konca februarja ostali še neporavnani.

Belgraiske vesti

Belgrad, 28. januarja. m. Tekom današnjega dopoldneva je ministar za socialno politiko in narodno zdravje Dragiša Cvetković pregledal poslovanje tukajšnjega Okrožnega urada za zavarovanje delavcev, zatem pa je obiskal novo palačo invalidskega doma na Wilsonovem trgu. Obisk ministra Cvetkovića v invalidskem domu je v zvezi s prošnjo, ki jo je poslalo Združenje invalidov kraljevine Jugoslavije ministru za socialno politiko, v kateri prosi za podporo 400.000 Din pri Narodnem invalidskem domu.

Belgrad, 28. januarja. m. Tukajšnje emigrantsko društvo Istra-Trst-Gorica je preteklo nedeljo, dne 16. januarja, svečano odprlo svoje prostore v Invalidskem domu na Wilsonovem trgu.

Belgrad, 28. jan. m. S kraljevim ukazom sta odlikovana: z zlato kolajno za vestno službovanje orožniški podnadrednik Franc Stepančić, s srebrno kolajno pa Franc Županc. Z odlokom notranjega ministra je postavljen za pisarja v 9. pol. skup. na komisariatu v Mariboru Vojislav Jovanović, pisar pripravnik na istem komisariatu.

Belgrad, 28. jan. m. V Delavski zbornici so tekom današnjega dne delale posebne komisije, ki razmotirajo referate, podane na 6. kongresu Delavskih zbornic.

Belgrad, 28. jan. m. V generalni direkciji državnih železnic je pričela danes zasedati posebna komisija, na katero so bili pozvani vsi uradniki ljubljanskega železniškega ravateljstva radi ureditve obmejne prometa med našo državo in Avstrijo.

Belgrad, 28. jan. m. Semkaj je prispel generalni tajnik mednarodne tujsko-prometne zveze Paul Duchaine, predsednik belgijskega Turingkluba, zaradi pozitivne tujskega prometa med državami. Dopoldne je bil sprejet tudi pri ministru brez portfelja dr. Mihi Kreku.

Graziani prodira brez odpora

Na severu počivata obe izmučeni armadi

Reuter poroča s severne fronte, da je tam v teku velika delavnost patrol. Bolnansko letalstvo opravlja številne poizvedovalne polete. Vendar pa se zdi, da je sama bitka že končana in da se veseli, ki prihajajo iz Adis Abebe, nanašajo samo na posamezne spopade prednjih oddelkov in ne na nadaljevanje bitke. V ostalem pa potrebujejo obe armadi, ki sta utrpeli silne izgube, nekaj časa, da se organizirata. Zelo malo je verjetno, da bi prav kmalu prišlo do novih spopadov in bitk.

Na jugu ne zadevajo Italijani na noben odpor, posebno pa ne motorizirana kolona, ki je odšla iz Negelija in zasleduje Abesince. Misi se, da so se čele rase Desle razbežale z namenom, da se po manjših oddelkih zopet zbero v gorskih krajih, kjer se lažje reorganizirajo. Z drugimi besedami: v tem trenutku se armada rase Deste umika, dasi nekatere brzojavke iz Adis Abebe pripovedujejo, da glavna sila Deslove vojske sploh še ni sodelovala v bitki.

Druga brzojavka iz Adis Abebe pravi, da je neko italijansko letalo napravilo največji izvidniški polet od vseh poletov, kar jih je bilo dosedaj na bojišču. To letalo je vzletelo s severne fronte, preletelo gorovje Birkuta na obali reke Seitić, nato pa še Gondar, Rabat in Gondar v provinci Codiam in se nato vrnilo po isti poti.

Nekaj članov švedske bolnišnice je prišlo v Adis Abebo, drugi pa pridejo jutri z letalom. Osebe je bolnišnice je moralo pri Negeliju pustiti svojo bolnišnico in tovorne avtomobile, ki so prevažali bolnišnico. Kanadski zdravnik dr. Hoper, ki je vodil abesinski Rdeči križ pri Sidamu, je izgubil svojo svojo priligo in frdi, da je bilo ob priliki bombardiranja z italijanskimi letali ubitih več tisoč konj in volov.

Novi boji pri Mahali

Posebni Havasov dopisnik poroča iz Adis Abebe: Govore, da začnjenjo abesinske čete na figrejskem bojišču gverilsko taktiko in da ta taktika po večini rodi sadove. Pri teh posameznih nepričakovanih napadih se Abesincem posreči pretrgati zveze med sovražnimi oddelki in njihovim zaledjem. Čeprav so abesinske čete imele pred kratkim znatne uspehe med Abiabiem in Makalo, se jim vendar ni posrečilo doseči glavni cilj, to je pretrgati zvezo med Adu in Makalo. Če bi se Abesincem to posrečilo, bi se italijanske čete morale umakniti iz Makale.

Po uradnih poročilih so patrulje rasa Sejuma, ki jim je poveljeval ras Macaka, vdrle v Akebodo in potolkile italijanski oddelek. Pri tem je padlo 10 italijanskih vojakov, ranjenih pa je pet. Abesinci so zaplenili 26 pušk. Ko so Italijani dobili očečenje, so se patrulje s svojim plenom umaknile.

Pripovedujejo tudi, da je adegaz Nagasa s svojim oddelkom isti dan trčil na cesti med Adu in Makalo neko italijansko patruljo in jo porazil. Italijani so izgubili pet mož, Abesinci so jim pa zaplenili tudi dohih materiala.

Kmalu nato so vojači dedžasa Sahreja presenečili neko italijansko kolono 300 vojakov, ki je skušala prodreti v Tembienu. Po živahnih bojih so ugotovili, da je padlo 50 askarov, drugi so pa zbežali in pustili na bojišču orožje in mnogo municije.

Dunajska vremenska napoved: milo in pretežno jasno, nato zopet poslabšanje vremena.

Mednarodna katoliška propaganda v Ljubljani

Veliko radovednost nam je vzbudil članek s tem naslovom, ki je bil pred nekaj časa v »Slovenec«. Akademiki smo povabili voditelja te propagande gosp. svetnika Kalana na predavanje, ker smo se želeli o tej stvari natančneje poučiti. Povabili smo tudi katoliško inteligenco vobče, duhovno in svetno.

Predavanje je bilo res vseskozi zanimivo. Gosp. predavatelj nam je podal najprej zgodovinski razvoj kongresov Kristusa-Kralja in cele ideje, ki je s tem združena. Deset let se že dela na tem, počasi je šlo in s težavo; ni bilo nasprotovanja, ker kateri katoliki bi mogli taki stvari nasprotovati; pač pa je bilo treba premagati mnogo indolence. Pri vseh težavah je pa vsa stvar vendar toliko napredovala, da so bili doslej že štirje kongresi, četudi še v bolj malem obsegu, a je upati, da se bodo razvili kmalu v svetovne kongrese, kakor so evharistični.

Nato je razvil predavatelj cel načrt »Kako svet za Kristusa osvoboditi« na podlagi svoje knjige »Die Welt für Christus«, ki jo je spisal lansko zimo v svojem zaporu (!) in ki jo škof šentgalski ter dunajski kardinal Innitzerja najtopleje priporočata. Kdor hoče ta načrt natančneje poznati, mora pač to knjigo čitati. V glavnem so sredstva za ta visoki cilj: 1. Kongresi. 2. Svetovni katoliški list. 3. Renesansa krščanstva. 4. Združeni vseh katoliških sil in uporaba vseh sredstev (24 točk). 5. Molitev. 6. Posebna organizacija viteзов in čet Kristusa-Kralja, nekaj sličnega kakor so Kolumbovi vitezi v Ameriki. Predavatelj je izrekel željo, naj bi se ta organizacija seveda najprej pri nas začela, da bi lahko služila za zgled drugim narodom.

Mednarodna katoliška propaganda se lahko prične takoj, vse je pripravljeno, treba bi bilo kar pred katoliški svet stopiti. Prvo dejanje te propagande bo poziv katoličanom vseh narodov k združenemu odporu proti organizirani mednarodni propagandi brezboštva. Poziv je že odobren od kardinala Innitzerja in škofa Scheiwilerja, predsednika mednarodnega odbora kongresov Kristusa-Kralja, in bo predložen v odobrenje še nekaterim škofom. Gosp. predavatelj je pripravljen na težave in ovire, s katerimi je združena vsaka dobra stvar. Vendar zaupa, da bo z božjo pomočjo šlo, kakor je šlo tudi do zdaj kljub vsem zaprekam. — Načrt ali program delovanja za kraljevo Kristusovo, začrtan v imenovani knjigi, je treba po mnenju

gosp. predavatelja začeti takoj izvajati. Predvsem misli na socialno vprašanje v smislu okrožnice »Quadragesimo anno«. Tudi s tem naj bi se začelo najprej pri nas samih. Treba je začeti javen boj proti vnebovpijoči socialni krivici. V ta namen namerava sklicati javen shod in vabi nas, da pri tem pomagamo. Komunistem se ne bo dal preprečiti samo z besedami, treba je za trpeče ljudstvo res kaj storiti in v ta namen razgibati javno mnenje, povzročiti ljudsko gibanje za socialno pravičnost.

Gospod propagator si želi in prosi za izvedbo tega velikega načrta pomoči in podpore od strani svojih rojakov: moralne podpore, več interesov, in tudi nekaj finančne podpore. Treba bi bilo takoj imeti pisarno za to, treba takoj tajnika, — a kako ga plačati? Ko se bo stvar bolj razvila, je pričakovati, da se bo dobila finančna pomoč iz drugih dežel, le zdaj v začetku smo navezani sami nase. Naj bi ta važna zadeva ne bila samo stvar enega človeka, ampak naj bi bila mednarodna katoliška propaganda s sedežem v Ljubljani častna zadeva vsega slovenskega katoliškega naroda.

Iz vsega predavanja je izzvenela želja, naj bi se Slovenci ogreli za to lepo in veliko misel, ki je izšla iz naše srede. Toda dobil sem vtis, da se vse premalo zanimamo za važno domačo duhovno zadevo, da sploh ne razumemo moza, ki tako dobro hoče za narod in za človeštvo. Res nemo propheeta in patriar! Pričakovati je bilo večje udeležbe inteligentnih katoliških krogov, ki so bili tudi povabljeni; a bili smo skoro sami akademiki, ki smo tembolj napeto poslušali in pokazali svoje zanimanje posebno pri debati, ki se je nato razvila, kjer so nekateri izrazili še kake pomisleke, pa tudi dajali nasvete in lepi ideji pritrjevali.

Gosp. svetnik je izjavil privatno, če ne bo dobil doma zanimanja in podpore, pojde na Dunaj, ki je sam po sebi bolj primerno mesto za tako veliko akcijo, kakor pa je Ljubljana. Upamo pa, da gospoda propagatorja na njegovi začrtani poti ne bo zadrževala nobena težava, nobeno zanimanje. Saj velika ideja, za katero stojijo že trije kardinali-protektorji in sam sv. oče s svojo zavzetostjo in molitvijo, ima gotovo bodočnost. Mi Slovenci pa si moramo šteti le v čast, če imela svoj dom ravno v našem malem in malo poznanim narodu, ker bo vsled tega gotovo pridobil na ugledu.

A. Z.

SKA starešinstvo in naša prosveta

Nova doba nas je postavila pred nove naloge. Vsi vemo, da bo treba vse naše prosvetno delo poživiti in mu dati čisto primeren obraz. Čimdalje bolj se javlja potreba po nekem enotnem vodstvu, po nekem skupnem zakladu, iz katerega bi vse slovensko in katoliško gibanje črpalo vsaj svoja naravna duhovna sredstva, da bi bilo vse to gibanje bolj enotno in smotno. Slov. kat. akad. starešinstvo si je kot najbolj poklicano zastavilo prepotrebno nalogo, da v vse mnogostранsko slovensko katoliško udejstvovanje zaneše enotnega duha, da idealizem tolikih naših prosvetnih delavcev usmeri v en tok, ki bo odgovarjal potrebam in »vseotnemu nazoru slovenskega naroda«.

V nedeljo je bil v Celju prvi tak sestanek, kjer je slov. kat. akad. starešinstvo v glavnih obrih pregledalo to hvaležno polje svojega poklica. Zbralo se je okrog 60 starešin, ki so raztreseni po vseh pokljah in po vseh krajih zožene slovenske zemlje in ki se najbolj zavedajo stiske slovenskega naroda in svoje dolžnosti, da mu pomagajo iz sedanjega mraka. G. univ. prof. Lukman, predsednik »Prosvetne zveze« v Ljubljani, je najprej v jedrnatem predavanju podal splošno sliko sedanjega našega prosvetnega dela in orisal organizacijski sistem »Prosvetne zveze«, iz katerega smo mogli spoznati, kakšen kapital za pravo izobrazbo in vzgojo slovenskega naroda je v »Prosvetni zvezi«, ki se pa danes, žal, še ne izražaja v polnem obsegu. Okvir dela »Prosvetne zveze« sta podala g. dr. Fabijan s predavanjem o kulturnem apostolatu katoliške prosvete in g. dr. Fajdiga s predavanjem o novem človeku v novi dobi na njenem zadnjem obnem zboru 17. oktobra 1955. Sedaj gre samo za to, kako bi bilo mogoče te misli izvesti v vsakdanjem

prosvetnem delu; posebno važno jc, da bi se po prosvetnih društvih vršila po načrtu zasnovana predavanja o perečih vprašanjih našega kulturnega, gospodarskega in socialnega življenja, da bi naša prosvetna društva na ta način postala prava šola, ki ljudstvo vzgaja za svoje narodno in državno občestvo.

Kot konferent je g. prof. Bitenc iz Celja poudaril potrebo večje razgibanosti in enotnosti vsega prosvetnega dela v narodu kot celoti. Misel je bila toplo sprejeta in upati je, da nas bodo razmere same peljale k čimdalje tesnejšemu združevanju. G. prof. Šola je konkretno pokazal naloge starešinstva, ki naj bo zakladnica predavateljev za vse potrebno delo po deželi. Tudi stvarno predavanje, nastopov, tečajev, naj bi starešinstvo pripravljalo v svojih po strokah razdeljenih odsekih, ne kot generalni štab, ki premika »Prosvetno zvezo« sem in tja, ampak kot njen prostovoljni posvetovalni organ, ki ima vedno pred očmi celoto in ji pod tem vidikom predlaga smernice in daje na razpolago delavce. Nekateri so še povedali žalostne in vesele skušnje, ki so jih v dolgotrajnem delu na tem polju doživeli s »katoliškimi« prosvetnimi delavci in apelirali na moralno obveznost akad. starešinstva, da se po dolgotrajnem prisiljenem odmoru znova z vsemi svojimi silami postavi v službo narodu.

Ob mirnem vodstvu g. predsednika dr. Gosarja in ob gostoljubnosti celjskih tovarišev, ki so udeležencem iz ostalih krajev Slovenije priredili v hotelu »Evropa« domače kosilo, je sestanek potekel ob najlepšem razpoloženju. Treba je samo še veliko, veliko idealizma med vsemi tistimi, ki jih tudi najhujša doba ni uplašila, in skoro bomo stali pred novo dobo slovenskega katoliškega gibanja.

Novosti v naši telefonski službi

Minister za pošto in telegraf dr. Kaludjerčič je te dni dal časopisju obširno pojasnilo o preureditvi naše telefonske službe in o novostih, ki jih sedaj uvajajo v tej službi. Naglasil je:

Naša telefonska služba ni ne kvantitativno, ne kvalitativno zadovoljiva, da bi mogla zadostiti potrebam našega gospodarstva. Za izboljšanje našega telefona pa so potrebne investicije. Redni proračunski zneski, določeni v ta namen, se stalno zmanjšujejo zato jim ni mogoče uporabiti za znatne razširitve telefonske službe. Zaradi tega ni mogoče v največ primerih ustreči upravičenim željam naših in tujih gospodarskih krogov, temveč moramo postopoma graditi tisto, kar je ravno najbolj potrebno.

Eno največjih del je poleg nove telefonske centrale na Bledu rekonstrukcija vse telefonske mreže po mestih in instalacija nove avtomatske centrale v Sarajevu. S to novo centralo bo odpravljeno z dnevnega reda eno najbolj važnih vprašanj Bosne, ki je prizadejalo leta in leta ministrstvu velike skrbi. Dela na tej centrali, kakor tudi dela na interurbanski postaji v Sarajevu so bila dovršena 5. decembra, vendar ta centrala še ni izročena prometu, ker je potrebna rekonstrukcija vsega telefonskega omrežja v mestu. Ni mogoče namreč telefonsko centralo kar priklopiti na staro zarjavelo omrežje, ker je bil uspeh negativen, temveč moramo napraviti novo omrežje. Nova avtomatska centrala v Sarajevu bo imela 2000 števelk ter bo izročena prometu v drugi polovici februarja.

Telefonska centrala v Sarajevu pa ne bi bila popolna, ako ne bi bile nanjo priključene tudi linije (znano letovišče pri Sarajevu). V lidžah bomo napravili avtomatsko podcentralo s 50 številkami. Ta podcentrala bo urejena tako, da bo mogel vsakdo neposredno klicati iz Sarajeva poljubno številko v lidžah in obratno, pa tudi v lidžah samih se bodo mogli klicati med seboj. Avtomatska podcentrala bo prva te vrste v naši državi ter bo ameriškega izvora. Predstavlja višek telefonske tehnike, v kateri so Amerikanci mojstri. Tajnost razgovora bo pri centrali in podcentrali popolnoma zagotovljena. Dela pri podcentrali bodo po dogovoru

dovršena do meseca julija tega leta ter je gradivo za podcentralo že na poti iz Amerike. Mednarodni telefonski promet z južnozpadnim delom države ter ostalimi banovinami se razvija sedaj v glavnem po 5 neposrednih progah, od katerih gresta dve do Beograda, ena do Banjaluke, ena do Dubrovnika in ena do Splita. Ako pomislimo, da te proge služijo že tudi za promet med temi mesti in za promet z inozemstvom, potem moramo šele razumeti, kako težko se dobi telefonska zveza s Sarajevom. Te proge so tako obremenjene z govori, da morajo ljudje čakati za vsako zvezo zelo dolgo in je pogosto tudi ne dobe. Da bi popravili to stanje, sem preskrbel kredit za nabavo visokofrekventnih telefonskih naprav. Središče teh visokofrekventnih prog bo Sarajevo ter bo z njihovo pomočjo mogoče dobiti tri direktne zveze Sarajevo - Beograd, ena direktna zveza Sarajevo - Dubrovnik in ena frekventna zveza Sarajevo - Zagreb. Te nove proge bodo omogočile istočasno tudi direktne zveze Beograd - Dubrovnik in Beograd - Banjaluka. S tem bo tudi razbremenjena banjaška telefonska proga. Do Zagreba pa se v bodoče telefonski promet Banjaluka s Sarajevom, Zagrebom in Beogradom hitrejši in kvalitativno boljši. Vse te instalacije bodo izvršene v 3 do 4 mesecih.

Načelo visokofrekventne telefonske službe je v naši javnosti še malo znano. Drugič je bil uveden v naši državi l. 1952. To načelo je podobno oni pri radioniji. Kakor imamo pri radiu več frekvenc ali valov, ker oddaja vsaka postaja na svetu svoj poseben val, pa vendarle nastane v zraku zmeda ter moramo vsako postajo čuti na svojem aparatu. Istotako moramo tudi po telefonski žici oddajati likrati več govorov, toda vsakega s svojo višino in nepotostjo toka, pa vendarle ne nastane v žici zmeda. Seveda so za to potrebni posebni filtri v sprejemnih aparatih, ki se nahajajo v telefonski centrali. To načelo bo pričela uvajati tudi jugoslovanska telefonska služba.

— Pri zaprtju, motnjah in prebavi vzemite zjutraj na prazen želodec kozarec naravnega »Franz-Josel grenčice«.

† Župnik Fort. Končan

Kakor smo že včeraj kratko poročali je ponedeljek ob 5 popoldne pri Sv. Pavlu pri Preboldu umrl župnik, duh, svetnik, gospod Fortunat. Le malo časa je bil bolan, zato je ves o njegovi smrti zadela toliko bolj v živo vse, ki so ga poznali.

Rajni g. svetnik Končan je bil rojen 10. julija 1869 v Zalcu. Ljudsko šolo je obiskoval doma, nato pa gimnazijo v Celju. Po dovršeni gimnaziji je vstopil v mariborsko bogoslovje in bil dne 25. julija 1894 posvečen v mašnika. Kaplanoval je v Dramljah, v Ponikvi ob j. z., v Grižah pri Celju, nato v Trbovljah in končno v Laškem. Povsod, kjer je služboval, je bil zelo priljubljen. Od 1. okt. 1910 pa do svoje smrti je služboval kot župnik v Sv. Pavlu pri Preboldu. Tu je že v prvih letih svojega delovanja, tik pred svetovno vojno, dne 29. marca 1914 ustanovil Kmečko hranilnico in posojilnico, katero je ves čas do svoje smrti vzorno vodil kot načelnik. Sploh je, kakor na vseh svojih službenih mestih posvetil vse svoje moči gospodarstvu in prosveti. V Sv. Pavlu je bil dolgo vrsto let podpredsednik Katol. prosv. društva. — Prav listo leto, ko je prišel za župnika v Sv. Pavel, je bil tudi postavljen Društveni dom. Preteklo jesen je bil ponovno imenovan za člana celjskega okrajnega cestnega odbora.

Kot duhovnik je vse svoje moči posvetil cerkvi. Bil je izborni dušni pastir, priljubljen spovednik in goreč pridigar. V Sv. Pavlu je preskrbel lepi župni cerkvi po svetovni vojni nove zvonove. Mnogo je tudi storil za razširjanje dobrega katoliškega časopisja in ga sme tudi »Slovenec« prištevati med svoje največje prijatelje.

K občinskim volitvam v Mošnjah

Ta teden se je politično življenje v občini Mošnje zelo razgibalo. V nedeljo je imela krajevna organizacija JRZ politični shod v gostilni g. Gabrijeleča na Brezjah. Na shodu so govorili bivši poslanec g. Brodar, dr. Šmajd, advokat v Radovljici, in ravnatelj Mestne hranilnice v Radovljici g. Franc Resman. Prišlo je tudi nekaj nasprotnih huijskačev z namenom, da razbijajo shod. Ko so pa videli toliko naših somišljenikov, ki so napolnili ves salon, in njihovo discipliniranost, jim je upadel pogum.

Nasprotni agitatorji so na nogah noč in dan. Hvalijo se vsak dan z večjim odstotkom »pridobljenih« pristajalcev. Kar ne morejo se navaditi na to, da jim politična oblast pri tem težavnem poslu ne gre več na roko. Najbolj jim je prekritizala račune revizija obč. uprave. Da so nerednosti na občini, se je mnogo sušljalo; da pa so bile take nerednosti, kakor jih je odkrila revizija, nismo mislili. Ko so prešli člani obč. uprave od banovine obvestilo, da so razrešeni, so bili nekaj časa osupnjeni, a kmalu so si znali pomagati iz zadrege. Hitro so raznesli vest, da so prešli telegram iz Beograda, da g. župan Tonec in ostali člani uprave lahko kandidirajo pri sedanjih volitvah, kakor da je vlada, ki danes štiti zakon bolj kot katerikoli režim po 6. januarju 1929, in ki zahteva spoštovanje zakona od vseh, pri naših občinskih možeh napravila izjemo. S takimi lažmi si še bolj poglabljajo jamo, v katero bodo prav kmalu zdrknili. Se to: V občinski pisarno klicajo nezavedne in omahljive svoje pristaje in jim razkazujejo računske knjige. »Poglejte, ali ni vse v redu? Kdo nam more kaj očitati? Krivico so storili klerikanci nam in občini.

Zanimiv afriški muzej

Ljubljana, 27. januarja.

Klaverjeva družba, ki že dolgo vrsto let marljivo deluje za prosep milijonov v daljnih tujih deželah, si je počasi in s trudom nabrala mnogo dragocenih spominskih predmetov iz osrčja Afrike. Zbirka teh predmetov, ki so bili še nedavno last zamorskih poginov, je zdaj nastala že kar v majhnem muzeju. Posamezni predmeti so bili že razstavljeni na velesejmu in drugod, o celotni zbirki, ki je v resnici zanimiva in vse pažnje vredna, pa javnost doslej ni vedela ničesar, ker je Klaverjeva družba svoj muzej skromno prikrivala, dokler ga nazadnje ni staknil naš poročevalec in ga »odkril«.

Prvo, kar ti v tem afriškem muzeju »pade« v oči, je približno pol metra visok kip, izdelan iz lesa. To je poganski bog iz belgijskega Konga v srednji Afriki. V očesnih duplinah ima pritrjene steklene oči, ki demonsko žarijo in dajo slutiti ves strah, ki so ga nekoč vzbujale med zbeganimi malikovalci. Sredi malikovega trebuha je odprtina, v katero je bilo svoj čas vdolano majhno ogledalec. To ogledalo je bilo središče malikove skrivnostne moči ali bolje: sleparskega hokus-pokusa, ki ga je premeteni poganski čarodej uganjal z lahkovernimi črci. Sredi divjih ceremonij je pokukal vanj — in »prikazal« se mu je obraz otroka, mladeniča, mladenke, žene ali moža, katerega je bilo treba žrtvovati maliku. Nihče se ni upal upreti njegovemu ukazu. Brez tožbe je mati izročila svojega sina, mož svojo ženo, mladenič svojo izvoljenko. V znamenje, da je bilo maliku zadovoljeno, so mu zabili žebelj v telo. Lepo število žebeljev tiči v njem — dokaz, koliko nedolžnih žrtev je za strašni, krvavi poganski obred tirjal samo ta malik! Zdaj ogledalca ni več v odprtini malikovega trebuha. Izpadlo je neznano kdaj in neznano kje. Bogve, kje leži zdaj, zdrobljen v prah in z njim vsa skrivnostna malikova moč.

Ob strani visi z malika več čudnih okrasov iz kačje kože, ki so jih zamorci s spoštovanjem nosili pri sebi in katerim so pripisovali nadnaravno moč: varovali so jih hudobnih duhov! Poleg velikega poganskega duha je se več majhnih bogov, izmed katerih je eden zaščitnik družinske sreče, drugi zaščitnik živine itd. Pa tudi dva fetiša, eden za dolgo življenje, drugi za blagoslovljen lov, sta uvrščena v zbirko. Potem sledi dolga vrsta predmetov, ki jim ne več ne namena ne pomena. Ljubezniva »estra« pa ti o vsakem predmetu ve povedati toliko zanimivega, da se kar težko ločiš od njega. Tam sta dva rogova, podobna starim pastirskim rogovom; z njima je čarovnik trolil po vasi, kadar se je kaj posebnega zgodilo. Na njegov alarm se je v svetem strahu in spoštovanju zbralo okoli njega staro in mlado. Zraven leži izrezljan slonov zob, v katerem so zamorci prinašali svojim bogovom darilo, potem bič iz kože povodnega konja, s kakršnimi se dandane za vsako malenkost pretepajo zamorske sužnje v Afriki, potem spet dva ledena zvitca rogova od antilope, izmed katerih je eden meter dolg. Tudi zamorski poglavarji so dostojno zastopani v tej zbirki. Pred teboj ležijo nakiti, palice in slamniki, spleten iz slame in z zelo širokimi kraji, katerega je nekoč dostojanstveno nosil nekronani črni kralj.

Zadnja leta je posvečal posebno skrb Društvenemu domu in že nabral večji kapital v ta namen, da se Društveni dom v Sv. Pavlu časa in potrebam primerno poveča. Imel je mnogo prijateljev med duhovniki in laiki, sovražnika ni poznal in ga tudi ni imel. Bil je nadvse pričen in dober družabnik. Njegov značaj in iskreno voljo so vsi spoštovali, ki so prišli kdaj z njim v dotiko. Da je bil njegov dom zelo gostoluben, ni treba še posebej poudarjati. Bil je tudi izvrsten pevec, baritonist.

Pogreb blagega pokojnika bo v četrtek, dne 30. jan. ob 10 popoldne v Sv. Pavlu pri Preboldu. Naj mu bo dobi Bog obilen plačnik za vse, kaj je dobrega storil za razširjanje njegovega krajevstva na zemlji.

da so nam preskrbeli revizijo in občini napravili nepotrebne stroške. Ako torej člani obč. uprave mislijo, da se jim je zgodila krivica, naj se zatečejo k strokovniaku, ki pozna zakon o upravljanju občine bolj kot ti njihovi nezanesljivi volivci, naj se pritožijo na upravno sodišče v Celju in tam razgrne svoje knjige, da premejo zadostne za »strašno krivico«. Zakaj tega še niso storili? Ali se morebiti bojijo nove blamaže? Sicer pa pogledimo, ali so res tako nedolžni? Revizija je ugotovila poleg številnih nerednosti tudi naslednje:

1. Od »strank« so se protizakonito pobirale takse za izdajanje uradnih potrdil, kot so živinski potni listi in podobno. Po zakonu bi morali izdajati to brezplačno. Denar pa ni šel v občinsko blagajno.

2. Po zakonu bi moral predsednik občine vsak mesec poročati odboru o izdatkih v preteklem mesecu. G. župan je izjavil, da je zadnje leto na tri mesece o tem poročal obč. upravi, kjer ima seveda samo svoje privržence; a obč. uprava se tega prav nič ne spominja; sejni zapisnik tudi nič ne govori o takem poročanju.

3. Trije odborniki so na račun dobav za občino prešli lepe vsote, dasi so bili člani obč. uprave. To so samo nekatere stvari. A kje so krivice, ki so jih napravili našim ljudem, ki niso v nobenem zapisniku zabeležene?

2. februarja bomo vsi pokazali, da ne maramo pri vodstvu občine ljudi, ki jim je celo javna oblast izdala tako slabo spricovalo. Voliti bomo listo JRZ z nosilec Pangercem Silvestrom. Dobri gospodarji doma bodo dobri gospodarji tudi pri občini.

Zbirka obsega tudi mnogo bojnega orožja, tako sulic, sekir, nožico z nožem in zasturpljeno puščico, s katero so pozani ubijali živali in ljudi. Zraven tega grozno zbujačnega orožja pa ležijo tudi čisto nedolžni predmeti spretno izdelane buče, ki so jih pogani uporabljali namesto posode, pipice iz lesa in iz ilovice, doza za tobak, čaše iz lesa in boljše vrste čaše iz rdečih ilovice, ki so jih imele samo poglavarjeve družine, košarice iz slame in pisanje trave, dalje velike lesene žlice — zajemalke, ki so zlasti značilne za primitivno miselnost in naivnost zamorcev; dostojanstvenost osebe so murlili in še merijo po velikosti takšnih zajemalk, posod in drugega jedilnega orožja. Zbirka ti pokaže tudi dokaj skromno, a vendarle pestro garderobo zamorskih družin: poglavarjevo čepico, narejeno iz trave in okovano z biseri, prapravo za friziranje, velikanski glavnik kodrolasih afriških lepotic, domalega podobnega našim železnim vilam, lično izdelan in okrašen pas in pokrivala, za katera so izdelovali blago iz navadnega drevesnega lubja pozneje pa tudi iz rižev trave. Prezreti ne smemo tudi zamorskih ceter, ki imajo namesto strun zakrivljene ploščice iz pločvine, piščalko iz slonove kosti, na katero znajo svirati samo zamorci ogromne glave povodnega konja z zobmi do 40 cm dolgimi, kože afriške kače boe, ki je dolga čez tri metre, nekaj redkih afriških pičev in še mnogo, mnogo tega.

Dragocen del tega afriškega muzeja je zbirka najrazličnejših knjig. Predvsem so to učne knjige, abecedniki in katekizmi, s katerimi misijonarji najuspešneje širijo katoliško vero in evropsko kulturo med pogani. Od leta 1899, do l. 1932, je bilo poslanih afriškimi misijonari ogromno število knjig; skorajda poldrugi milijon! Vse razstavljene knjige je tiskala in izdala Družba sv. Klaverja, in sicer v 93 najrazličnejših jezikih — dokaz, kako ogromno in plodonosno je njeno delo za afriške misijone.

Ta zanimivi afriški muzej si lahko ogleda vsak v prostorih Družbe sv. Klaverja v Metelkovi ulici poleg cerkve Srca Jezusovega.

Mokronog

V nedeljo 26. januarja smo pokopali ob številni udeležbi občinstva g. Stanka Koželja. Rajni je bil trgovski sodrnik pri trvdki Koren v Crnoljuni. Na sveti večer se je peljal z vlakom domov k staršem. Na postaji Mirni mu je pri vstopu v vagon na stopnicah spodrsnilo in padel je pod kolesa vlaka, ki so mu odrezala levo nogo in roko. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov v Kandiji, kjer je cel mesec trpel hude bolečine, dokler ga ni smrt rešila trpljenja. Umrl je vdan v božjo voljo pretekli petek, ravno mesec dni po nesreči. Truplo blagega pokojnika so prepeljali v Mokronog in pokopali v nedeljo na župnem pokopališču. Naj mu sveti večna luč! Zalujočim svojcem naše globoko sožalje!

Jesenice

Člani ljubljanske drame gostujejo v petek 31. t. m. na Jesenicah z zabavno komedijo poljskega pisatelja Niewiawkega. Opozarjamo cenjeno občinstvo na to gostovanje.

Drobne novice

Kalendar

Sreda, 29. januarja: Francišek Saleški, cerkveni učenik

Novi grobovi

† V Ljubljani je včeraj umrl gospod Matej Caserman, krojaški mojster. Pogreb bo v četrtek ob pol 3 popoldne. — V Mostah je mirno v Gospodu zaspal gospod Jozef Komidar, posestnik in gostilničar. Pokopali ga bodo danes ob pol 5 popoldne. — Naj v miru počivata! Žalujemo naše iskreno sožalje!

Osebnostne vesti

— Iz državne hipotekarne banke. Za uradnikadnevničarja sta imenovana Andoljšek Danijel iz Velikih Lašč pri centrali v Belgradu, Andoljšek Joža iz Hrvače pri Ribnici pa pri glavni podružnici DHB v Novem Sadu.

Zakaj je perilo na desni bolj belo?

Ker je perica za perilo na desni rabila boljše milo. Terpentinsko milo Zlatorog daje obilno gosto in belo peno, ki raztopi in izvleče iz tkanine vsako umazanijo. Z malo ročnega dela postane perilo kot da je novo, snežno belo in duhteče.

Zlatorogov TERPENTINOVNO MILO

— Gg. poverjenike »Domoljuba« in vse prijatelje našega tiska prosimo, naj opozore vse naročnike »Domoljuba«, ki morda doslej še niso obnovili naročnine za leto 1936, naj s tem to najkasneje 31. januarja in si s tem zagotovijo pravico do požarnih podpor v smislu objavljenega pravilnika.

— Občinski odbor v Dobrni razrešen. G. ban dr. Nallačen je razrešil občinski odbor v Dobrni pri Celju zaradi ugotovljenih nerednosti. Kakor v vseh občinah, kjer je revizija banske uprave ugotovila nerednosti, je tudi v Dobrni bil občinski odbor v rokah JNS.

Za gospode in dame
NAS CAJ naj vzame
gospodinja za goste
visoke in preproste.

— 300 ljudi pri g. banu. Znano je, da se zgleda ob sprejemnih dnevih pri vsakokratnem banu veliko število obiskovalcev in prosilcev. Sedanja g. ban dr. Nallačen pa je naravnost oblegan od njih. Včeraj je bil sprejmi dan in na banovini se je zglasilo nič manj kakor 300 ljudi, ki so hoteli biti sprejeti pri banu. Vseh seveda g. ban ni mogel sprejeti. Nekaj jih je sprejel g. pomočnik bana dr. Majcen, nekaj pa načelniki uradov. Po večini so bili to prosilci v okrajnih zadevah, kakor za ceste, v občinskih zadevah, razne deputacije itd. Ob takih dnevih ima poleg g. bana in podbana ogromno dela tudi ves uradniški aparat na banovini.

Gostje bodo Vas povsod hvalili,
če boste Slatino Petanjsko jim točili!

— Ura skladatelj L. M. Škerjanca v Radio-Ljubljani. — V četrtek, dne 30. 1. m. ob 20. priredi radijska oddaja postaja Ljubljana IV. večer slovenskih skladateljev s »poredom skladb L. M. Škerjanca. Po uvodni besedi dr. Antona Dolinarja nastopijo poleg avtorja še sopranistinja zdč. Štefka Korenčanova, violinist prof. Karlo Rupel, ki ga spremlja pianistka prof. Zora Zarnikova, in pa radijski orkester pod vodstvom dirigenta Draga M. Sijanica. Nastanek spored je objavljen v vestniku »Radio-Ljubljana« s pojasnilom skladb in skladateljevo sliko. Opozorjamo naše radijske poslušalce na ta zanimiv večer. Dne 15. februarja pa bo v radio-Bratstva prva izvedba najnovejšega dela skladatelja L. M. Škerjanca »Trio« za violino, violončelo in klavir, ki ga bo izvajal znameniti Brandt-trio. Preuos bo prevzela brzokone tudi postaja Praga.

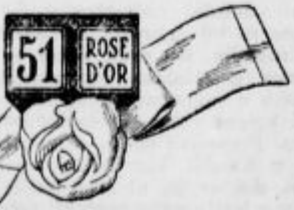
Vsi, ki mnogo jedo in stalno sede in trpe vsled tega prav pogosto na trdi stolici, naj pijejo vsak dan čašo naravne

Franz-Josefove

grenke vode, ki se mora poprej segreti. Davno preizkušena Franz-Josefova voda se odlikuje po svojem sigurnem učinku in prijetni porabi in se (gl. reg. S. br. 30474/35)

— Tako zvane »weekends« karte veljajo samo za nedeljo. Zveza za tujski promet v Sloveniji sporoča, da je generalna direkcija drž. železnice v Belgradu odločila, da veljajo popusti za tako zvane »weekend«-karte samo za nedelje in ne tudi za praznike, kakor je bilo dosedaj v veljavi. Tozadevna uredba stopi v veljavo dne 10. februarja 1936.

DAME!

„ROSE D'OR“
(ZLATA ROŽA)
JE VODILNA ZNAMKA
NOGAVIC

ELASTIČNE SO, ELEGANTNE IN TRPEŽNE.
Dobite jih v vseh boljših modnih trgovinah.

— Požar v Bohovi. Včeraj smo že poročali o požaru, ki je v ponedeljek zvečer uničil gospodarsko poslopje Ignaca Reismanja v Bohovi pri Hočah. Ogenj je napravil veliko škodo, ker je uničil tudi vse orodje in vso zalogo krme. Zavarovalnica ne bo krila nih polovice škode. Bohovskim gasilec, ki so bili takoj na licu mesta, gre zahvala, da ni zgorela še hiša. Pomagali so jim prišli še gasilci iz Hoč, Razvanja, Maribora, Pobrežja in Služencev. Vzrok požara bo najbrže požig. Ljudje sumijo, da je na delu požigalec, ki je napravil že toliko škode s svojimi zločinskimi deli v Razvanju in Hočah.

— Deset mašnih daritvenih pesmi. (Za darovanje, Svet in po povzdigovanju.) Ponatis I. zbirke mašnih z novimi darovanjskimi besedilom: za mašni zbor priredil Stanko Premlar. Založila Jugoslovanska knjigarna v Ljubljani. Cena part. 16 din. glas. po 5 din. Po navodilu našega knegožkofa, naj bi bili mašni spevi spojeni z ljudskimi deli sv. maše, oziroma kot tolažni molitve, ki jih mašnik moli pri sv. daritvi.

— Na 11. prosnetnem večeru v Trnovem, drevo bo predaval o zanimivostih in lepota v kraljestvu narave znani poznavalec teh skrivnosti g. dr. Jože Herfort. Spored večera pa bodo obogatili izjemoma danes še pevske točke in prizorčki, ki jih je pripravil deklški odsek Prosnetnega društva.

— Lovsko društvo v Ljubljani ima svojo ustanovni občni zbor dne 10. februarja 1936 ob 20 v spodnji dvorani hotela »Miklič-Metropol« na Masarykovi cesti. Na sporedu zboru so poročila dosedanjih funkcionarjev in preglednikov računov, potem volitve društvenega odbora ter delegatov za Zvezno glavno skupščino, samostojni predlogi in slučajnosti — Odbor.

— Električno kuhanje predvaja in poučuje mestna elektrarna ljubljanska vsako sredo ob 17 na Bregu štev. 8, pritiče Vstop prost.

— Talvine. V nekem ljubljanskem kinu je ukradel 15-letni deček pri blagajni blok s sto vstopnicami. Finančni organi so že zigosali vstopnice in so vstopnice uporabne za obisk vseh ljubljanskih kinematografov. Blok in vstopnice imajo število 536. — V neki gostilni na Bregu je neznan tat odnesel črn ženski plašč s sivo podlogo, vreden 700 Din. — Iz nekega stanovanja pri Sv. Jakobu je neznan moški odnesel riav velik kovček iz lepence, v katerem je bilo 150 Din gotovine ter nekaj moškega perila z monogramom H. J. Tat je pripravil še drug kovček, da bi ga odnesel, pa je bil prepuščen. — Pri neki hišni preiskavi je policija zaplenila tri pločevinaste vrče po 3 litre, ki so bili očitno ukradeni neki mlekarici raz vozček. Policija je zaplenila tudi svetlo-zelen prt z belimi rožami, ki je bil tudi ukraden neki mlekarici.

— Predavanje »Narodne knjižnice in čitalnice« v Zagrebu. Kraljice Marije ulica 3. V sredo, dne 29. 1. m. ob pol 21 predvaja g. univ. prof. dr. Alojz Tavcar o temi »Vzroki bujnosti križancev« (s projekcijami). Vstop prost.

— Če se ženska uči šolirati. Pred okrajnim sodiščem v Mariboru se je zagovarjala zdravnikova soproga Helena K. od Marije Snežne. Junija meseca se je učila šolirati, pa se je dne 4. junija vozila skupaj s svojim bratom v Mariboru po Koroški cesti, iz katere je zavila s predpisanim signalom v Gajevo ulico. V tem trenutku je prišel po Gajevi ulici strokovni učitelj Josip Bervar, ki je skušal prekoračiti cesto pred avtomobilom. Pa tudi soferka je hotela z vozilom naprej in je zavila na levo, da bi se pešcu izognila. Pri tem pa je zavozila naravnost v njega in Bervar je obležal s tremi frakturami nog. Eno nogo je imel zlomljeno dvakrat, drugo pa enkrat. Ko je povozila pešca, se je zaletela še v brzajavni drog. Pred sodnikom se je zagovarjala, da je nedolžna in da je Bervar sam zakrivil svojo nesrečo. Zagovor je ni rešil pred obsodbo, ki se je glasila: 1 mesec zapora, pogojno za dobo 1 leta.

Ljubljana

— Sodaliteta Sc. Cordis za ljubljansko mesto bo imela svoj sestanek danes ob 5 popoldne v zborniški dvorani. Dnevni red: Nedeljski krščanski nauk. Poroča gosp. prof. dr. Alfonz Levičnik, Predsedništvo Sodalitete prosijo, da se vsi gg. duhovniki udeležijo sestanka.

Tel. 27-30 Kino Sloga Tel. 27-30

Premiera najlepše opere v tej sezoni
Triumf ljubezni (Adorable)
V glavni vlogi nepozabna Janet Gaynor, ki jo niste videli že dolgo — njenih velikih uspehov iz filmov »Angel ulice«, »Ob zori« in »Vragi« pa še do danes niste pozabili.
Danes premiera ob 16., 19.15. in 21.15. uri.

— Nov res katoliški film. Zvedeli smo, da bo kino Kodeljevo jutri začel predvajati film »Marija, k tebi uboge reve...«. Ta film katoliške poljske produkcije je povsod žel vsesplošno zanimanje in priznanje. Lisi vseh držav, kjer je film že tekkel, so polni hvale o nem. Veseli smo, da ga bomo videli tudi v Ljubljani, in upamo, da bo tudi pri nas sprejel z enakim navdušenjem, kot je bil drugod.

— Ljubljanska zopet narasla. Zaradi dežja v ponedeljek in ponoči je včeraj ljubljanska zopet narasla in dosegla skoraj isto višino kot prejšnji teden, tako da se je na Barju zopet razlila na nekaterih krajih, enako tudi nižje Ljubljane. Sava pa ni narasla v taki meri, kakor prejšnji teden, tako da se more ljubljanska odtekat vanjo. Nevarnosti povodnji tokrat ni. Včeraj je bilo ugodno

Umor v Dobrovicah pred sodiščem

Osumljeni železniški čuvaj Anton Pavčič oproščen

Novo mesto, 28. januarja.

Vsa Bela Krajina in deloma tudi Dolenjska sta bili lanko teto dne 4. junija pod težkim vtisom dvojnega umora v Dobrovicah v Beli Krajini, kjer sta bila zverinsko umorjena železniški čuvaj Jože Kožar in njegova žena Terezija. Ze drugi dan po pogrebu obeh žrtve je bil aretiran Kožarjev sosed železniški čuvaj Pavčič Anton. Ker se je pri pogrebu žrtve sumljivo obnašal in ker so našli na njegovi srcaji krvne madeže, so smatrali, da je on storilec tega dejanja, vsled česar ga je tukajšnji državni tožilec obtožil, da je v noči od 3. na 4. junija s sekirou ubil pokojnega Kožarja in njegovo ženo in sicer najbrže iz ljubosumja in sovražnosti do pokojnikov. Proti Pavčiču je govorilo več stvari, zlasti krvni madeži na srcaji, glede katerih pa je fiziološki institut v Zagrebu podal mnenje, da ne izvirajo iz človeške krvi. Nekoliko pa ga so obremenjevali tudi dejstva, da je levčar, ker je bil udaril res zadani z levo roko, ter da se je svoj čas 5 let bavil z mesarsko obrtjo. Obremenjevala ga je tudi okolnost, da se je pri obhodu proge obrnil najprej v daljšo smer proti Dobrovicam in šele potem v krajšo nasprotno. To je vzbujalo misel, da je šel na Dobrovice zato, da je lahko še v temi ubil Kožarja, česar ne bi mogel storiti po-

vrete, tako da je proti poldnevu Ljubljana že pričela upadati.

— Sentpetersko prosvetno društvo v Ljubljani ima drevo točno ob 8 predavanje o beli kugi. Predava gosp. šef dr. Prodan. Vabljeni člani in prijatelji.

Tel. 22-21 Kino Union Tel. 22-21

Veliki senzacijski film — v glavni vlogi Karl Ludvik Diehl, Vaš dobri znanec iz »Epizode Velenapeta dirka na »Avus« dirkališču. Nezgodna pogumnega dirkača, ki je izgubil vsled tega leno, prijatelja ter pride ob mnogobetajočo kariero. Epohalna iznajdba in prvi prekoceanski polet z novim motorjem. Film velenapete vsebine in drznih senzacij. Film, ki predčuje Karla L. Diehla v vsej svoji moški eleganci in z osvajočim šarmom.

Žmagovalec srca

Premiera danes ob 16., 19.15. in 21.15. uri.
Pozor! V današnjem tedniku prinašamo prizore iz življenja kralja Jurija V., Edvarda VIII. in abesinsko-italijanskega bojišča!

— Ogenj na Stolbi. V ponedeljek, okoli 7 zvečer je v hiši 31 4 na Stolbi, kjer stanuje upokojeni gasilec g. Kumelj, nenkrat izbruhnil ogenj. Prejšnji teden je v tej hiši, ki je mesna last, izigal dimnikar dimnik, v starem tramu pa je hlo dalje. G. Kumelj je takoj poklical poklicne gasilce, ki so naglo pritekli in izbili v hiši dva trama ter eno ogroženo okno, ogenj pa pogasili kar z ročno brizgalno. Škoda znaša nekaj sto dinarjev.

— Na 11. prosnetnem večeru v Trnovem, drevo bo predaval o zanimivostih in lepota v kraljestvu narave znani poznavalec teh skrivnosti g. dr. Jože Herfort. Spored večera pa bodo obogatili izjemoma danes še pevske točke in prizorčki, ki jih je pripravil deklški odsek Prosnetnega društva.

— Lovsko društvo v Ljubljani ima svojo ustanovni občni zbor dne 10. februarja 1936 ob 20 v spodnji dvorani hotela »Miklič-Metropol« na Masarykovi cesti. Na sporedu zboru so poročila dosedanjih funkcionarjev in preglednikov računov, potem volitve društvenega odbora ter delegatov za Zvezno glavno skupščino, samostojni predlogi in slučajnosti — Odbor.

— Električno kuhanje predvaja in poučuje mestna elektrarna ljubljanska vsako sredo ob 17 na Bregu štev. 8, pritiče Vstop prost.

— Talvine. V nekem ljubljanskem kinu je ukradel 15-letni deček pri blagajni blok s sto vstopnicami. Finančni organi so že zigosali vstopnice in so vstopnice uporabne za obisk vseh ljubljanskih kinematografov. Blok in vstopnice imajo število 536. — V neki gostilni na Bregu je neznan tat odnesel črn ženski plašč s sivo podlogo, vreden 700 Din. — Iz nekega stanovanja pri Sv. Jakobu je neznan moški odnesel riav velik kovček iz lepence, v katerem je bilo 150 Din gotovine ter nekaj moškega perila z monogramom H. J. Tat je pripravil še drug kovček, da bi ga odnesel, pa je bil prepuščen. — Pri neki hišni preiskavi je policija zaplenila tri pločevinaste vrče po 3 litre, ki so bili očitno ukradeni neki mlekarici raz vozček. Policija je zaplenila tudi svetlo-zelen prt z belimi rožami, ki je bil tudi ukraden neki mlekarici.

Maribor

80 letnica vrlega moža

Danes slavi v Mariboru pri svojem sinu — poštem podnadrniku — g. Jožef Verbažnjšek 80 letnico svojega življenja. — Rodil se je pri Sv. Križu pri Ljutomeru, od koder je prišel v Maribor 21 let je prevažal kruh za Scherbaumovo pekarno ter je bil splošno znana osebnost. Mož je krepak katoliški in slovenski značaj, kakor jih je malo med nami. Kljub osimim križem je telesno in duševno čil kakor kak mladenič. Prav nič ga leta še niso upognila ter se še vedno živahno zanima za vse, kar se po svetu godi. »Slovenca« vsako jutro komaj pričaka ter ga prvi prebere od uvodnika pa do zadnje strani. Jubilant je oče lendaškega kateheta g. Verbažnjška. Želim mu, da bi v zdravju in veselju doživel še mnogo lepših let.

— Samo v Južni Italiji so še vozili po tako slabih cestah, kakor je cesta Ljubljana-Maribor-St. Ilj. so izjavili v ponedeljek opolne udeleženci mednarodne zvezne vožnje iz Palerma v Monte Carlo zastopniku Tujkoprometne zveze v St. Ilju, predno so zapustili naše ozemlje. Za stanje te glavne mednarodne prometne žile — slabo izpričevalo.

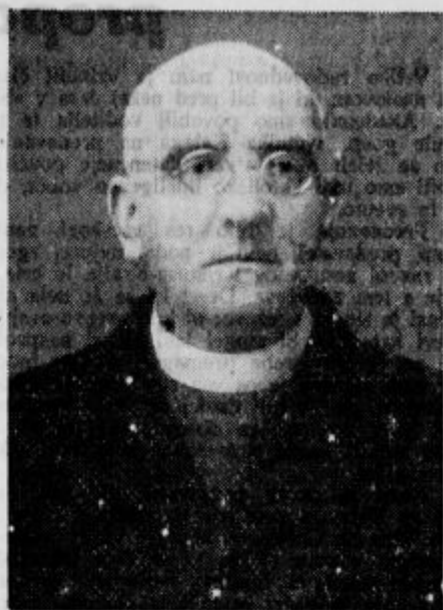
— Smrtna kosa. V ponedeljek zvečer je umrla v frančiškanski ulici 21 zasebnica gospa Katarina Potočnik v starosti 70 let. Pokojnica je bila blaga, srčnoobna gospa, vzorna krščanska mati in dobrončna ubogih. Pogreb bo danes popoldne ob pol 4 na frančiškanskem pokopališču. Naj počiva v miru, žalujemo naše iskreno sožalje.

— Občni zbor »Pohorskega doma«. Lepo sliko uspehov, ki se dosežejo na složni združni zneje, ko bi se zdanilo. Ta svoj korak je utemeljeval Pavčič s tem, da je izpovedal, da je tisto noč prespal in je obhod nastopil šele z 2¹/₂ urno zamudo, torej ob 1/3 mesto ob 12.

Zato pa je obhodil prej daljšo progo, da bi zabrisal sled tej svoji napaki. Res je, da je v Dobrovicah opazil na peronu višeco nočno službeno tablico, kalero bi moral Kožar vžeti s seboj na obhod, in je torej lahko sklepali, da je Kožar doma, ali pa da je pozabil vžeti tablico s seboj, kar pa je izključeno, ker so ga vsi poznali kot zelo vestnega uslužbenca. Pavčič je potalgal na to važnost in zato ni povedal, kaj je s Kožarjem, dasiravno bi bila to njegova dolžnost, ki ni sicer nikjer predpisana. Vendar tega ni storil, ker je poznal Kožarja kot visokega človeka, ki ni imel rad, da bi se pustil od uslužbenec kontrolirati. Nekaj priče je pri današnji razpravi Pavčiča obremenjevalo, večinoma vse pa so izpovedale v njegov prid. Tudi šolski urad in njegovi predstojniki so podali dobro mnenje o njem.

Po govoru državnega tožilca in po zagovoru zagovornika dr. Grosa je predsednik senata s. o. s. Kiuder razglasil sodbo, s katero je bil Anton Pavčič oproščen vsake krivde, za katero absolutno ni bilo nikakih dokazov.

25 letni jubilej g. dekana Westra v Grahovem

Cerknica, 28. jan.

V Grahovem so danes slovesno in praznično razpoložene. Gospod dekan Westra Alojzij slavi 25-letnico požrtvovalne in neumorne dušnopashirske službe med svojimi ovčicami. To se pravi vzgoji in odgoji eno generacijo. In gospod dekan jo je tudi. Ni bil svojim faranom samo duhovnik kot tak, ampak duhovnik kot mora biti vsak duhovnik: učitelj, vzgojitelj, svetovalec, zdravnik, skratka vse vsem! Ni sicer Grahovo ena izmed večjih fara — šteje 1219 prebivalcev — toda če pade vse breme: šola, spovedovanje, previdevanje, pisarna, vodstvo cerkvenih in drugih organizacij — na enega, je dela več kot dovolj.

Po treh službenih meslih — služboval je kot kaplan v Seleah, Zogorju in Slavini — mu je bila pred 25 leti podeljena župnina Grahovo. Z vso vsmo se je ločil z nastopom nove službe težkega dela, ki ga je čakalo. Kakšno je bilo župnišče nekdanj in sedaj? In župna cerkev? Vsa prenovljena. Tabernakelj bi bil v ponos vsaki mestni cerkvi. Apostolstvo mož in fantov vsako prvo nedeljo v mesecu pred obhajilno mizo mu je največje veselje. In da bi bili sadovi evharističnega kongresa čim uspešnejši in trajnejši, je poklical v jeseni misijonarje iz Ljubljane, ki so teden dni sejal seme dobre besede in vodili vernike k evharističnemu jezusu.

V znak službenih jubilej je jubilant od cerkvene oblasti že leta 1921 dobil časten naslov duhovnega svetnika, po smrti dekana g. Juvanca leta 1933 je bil imenovan za dekanisaškega upravitelja in lanskoto leto za dekana cerkniške dekanije. Tudi Grahovci bodo danes znova dokazali, da zaupajo svojemu župniku, ga ljubijo in spoštujejo. Prav posebno pa še duhovniki svojemu dekanu — saj so vrata njegovega gostoljubnega župnišča vedno vsem na stežaj odprta, zameri le onemu, če smemo o kakšni zameri govoriti, ki se le malokdaj prikaže pri njem kot gost. Vsi se bodo odzvali njegovemu vabilu na konferenco, da mu k jubileju čestitajo.

Ko se bo po slovesni maši, ki jo bo danes opravil jubilant ob navzočnosti večine faranov in vse dekanisaške duhovščine, oglasila zahvalna pesem, bodo iz sre faranov kakor duhovščine vzkipecle k Vsemogočnemu: Ohrani ga nam še mnoga leta!

podlagi, je podal v ponedeljek zvečer občni zbor zadrage »Pohorski dom«, ki jo tvori množestvilni mariborski magistratni nastavljeni. Izpolnila se je uprava, v katero so bili izvoljeni poleg dosedanjih članov še geometri Pohar, obratovodja Semenčič in delovodja Cerer.

— Šahisti. Drevo bo ob 20 v kavarni Central sestanek, na katerem se bo razpravljalo o turnirju za prvenstvo Maribora. Vabljeni zastopniki vseh šahovskih organizacij in drugi šahisti. Po sestanku brzoturir.

— SSK Maraton. Drevo ob 19 prva seja upravnega odbora v bufetu dvorane na Aleksandrovi cesti 6. Udeležba strogo obvezna za vse člane novoizvoljenega upravnega odbora.

— Družabni sestanek Združenih zasebnih in trgovskih namočencev bo drevo v posebni sobi hotela »Zamorca« ob 21 (9) uri. Vabljeni člani in prijatelji.

— 3 razvrstitve je uvedla v svojem podjetju tekstilna tovarna »Jugotextile« v Melju ter zaradi tega zaposlila zopet večje število delavstva. Podjetje dela sedaj nepretrgoma 24 ur na dan.

— Nov pevski odsek se je ustanovil pri Prosnetnem društvu frančiškanske župnije. Odsek je prvič javno nastopil preteklo nedeljo pri maši ob pol 8 v baziliki ter vzbudil umevno pozornost obiskovalcev službe božje. V odsek se sprejemajo še pevci.

— Prvo predavanje v okvirju Združenja diplomiranih ekonomistov in komercialistov v Mariboru se je vršilo sinoči ob pol 21 v lovski sobi Orla. Predaval je dipl. ek. St. Koštomaj o politično-gospodarskih pogledih na italijansko-ablesinski konflikt ter o sankcijah.

— Podganji strup v golažu. V ponedeljek je bil aretiran 62letni pekovski pomočnik P. zaradi suma poskusa umora Preteklo soboto je jedel s P. njegovi tovariši A. S. segedinski golaž. Takoj mu je postalo silno slabo ter je začel močno bruhati. Nato sta z mojstrom preiskala ostanke golaža ter našli v njem strup, ki so ga palagali mišim in podganam v pekarni. Na podlagi tega so aretirali P. ter ga oddali včeraj sodišču.

— Skrivnostni zastrupljevalec psov. V Mariboru se je pojavil skrivnostni sovražnik psov, ki nastavlja v mestu na raznih krajih strupeno vabo ter mori mariborske kučke. V nedeljo zvečer so ljudje opazovali na Koroški cesti smrtni boj dveh lepih volčjakov, ki sta oba naenkrat postala žrtve zastrupljevalca. Našli so pa tudi v drugih delih mesta poginule pse. Lastniki psov so upravičeno ogorčeni.

Zagorje

Prva seja novega občinskega odbora bo danes ob 2 popoldne v predsedniškovi sobi na občini. Dnevni red: 1. Otvoritev zasedanja novo izvoljenega občinskega odbora. 2. Zapisnega odborikov. 3. Volitve odsekov. 4. Volitve šolskih odborov.

Občinski zbor gostilničarske zadrage. V ponedeljek popoldne se je vršil občni zbor gostilničarske zadrage ob precejšnji udeležbi članov. Izvoljen je bil povečini stari odbor.

Dražba kož divjačine v Ljubljani

Dne 27. in 28. t. m. je bila v Ljubljani običajna vsakoletna dražba kož divjačine, ki jo prireja »Divja koža« v ljubljanskem velesejnu.

Cep rav je bila letos zelo mila zima, kar je neugodno za kakovost kož, je bila letos kakovost kož povprečno zelo dobra, kar je pripisovati predvsem snegu v mesecu decembru. Poleg tega tudi ni bilo letos dosti blaga na tržišču, ker je lov na divje zveri deloma onemogočen radi tega, ker ni snega. Zanimanje je bilo za blago večje kot lani. Poleg tega pa tudi še inozemstvo ni prenatrpano z blagom. Največ blaga je bilo na dražbi prodano v Nemčijo, nadalje v Avstrijo, Italijo, Češkoslovaško, Poljsko in Francijo. Skoro vse cene so v primeri z lanskim letom več ali manj narasle. V naslednjem navajamo letošnje cene za prvovrstno blago (v okle-

pajih pa so navedene lanske cene): gorske lisice 128—170 (124—150), poljske lisice 122—135, posebni komadi 200 (180), kune zlatice 690—850 (500—620), posebni komadi 900 (lani jih ni bilo), kune belice 500—600 (450—520), dihurji 80—100 (60—90), polhi 2 Din (lani zanje sploh ni bilo zanimanja), divje mačke 70 (lani zanje sploh ni bilo nobenega zanimanja), bele podlasice 20 (—), vidre 300—340 (380), zimске veeverice 6 (6.50), zimski divji zajci 7 (3—3.85), jesenski divji zajci 1.50 (1), srne 10 (10), jazbeci 113—120 (58—61). Iz tega je razvidno, da so letos padle samo cene vider in veeveric, najbolj pa so narasle cene zimskih divjih zajcev ter jazbecov.

Naslednja dražba kož divjačine bo 9. marca t. l.

Sadovnjaki v Sempetru služijo danes kot vzor umnega gospodarjenja. Na področju te podružnice so kmetje začeli prvi s sistematičnim škropljenjem sadnega drevja in z borbo proti sadnim škodljivcem. Podružnica je nabavila samo dve škroplilnici, eno prenosno, drugo pa montirano na kolesih. Razen tega ima še 16 sadjarjev svoje lastne škroplilnice. Uspehi tega dela so se vidno poznali. Od leta do leta se je pridelalo več in lepšega sadja. Sempetrski sadjarji so spoznali potrebo sadnih razstav ter so leta 1932 udeležili prve take razstave v Mariboru v okviru Jesenskega tedna. Takrat je postalo vse pozorno na šempeterske sadjarje. Leta 1934 so ponovno razstavili 555 ameriških zabojev na okrajni kmetijski razstavi v Mariboru. Uspehi, ki so jih dosegli na razstavah, so jim dali pogum, da so prvi sprožili misel sadnega sejma. Lani je prišlo do uresničenja načrta in se je vršil sejem od 25. do 28. oktobra, na katerem so imeli člani podružnice največ sadja — 659 ameriških zabojev. S temi razstavami niso razširili samo sloves našega sadja, imeli so tudi lepo materialno korist, saj je lani sadni sejem na mah dvignil jabolkom ceno od 50 par do 1 Din pri kg. Privabili so pa tudi toliko poštenih kupcev v St. Peter, da so tudi doma prodali sadje po višji ceni. Člani podružnice so si okrasili domove z okrajnimi, banovinskimi in ministrskimi priznanimi diplomami. V teh desetih letih so prišli Sempetrcani do prepričanja, da si sadjarji ne morejo poprej želeli solidnih kupcev in visokih cen, dokler sami ne znajo kupcem postreči z lepim sadjem, pa tudi s solidnostjo in poštenostjo.

Letos si je podružnica izvolila naslednji odbor: Predsednik Mihael Kovčič, tajnik Josip Vračko, blagajnik Alojz Lorber, odborniki: Franc Pavlinič, Ivan Bračko, Anton Zeleznič, Jože Ornik, Matija Knupčič, Franc Verhč in Ivan Fluher. Sklenilo se je tudi, da se nabavi še ena prevozna škroplilnica za sadje.

ARTIN

Ako je glavobol posledica zapeke,

ARTIN-DRAŽEJE

Dr. WANDERJA

vzete zvečer, omogočajo Vam drugo jutro lahko izpraznjenje.

Dobe se v vseh lekarnah v skatlah po 12 dražej Din 8— in v vrečkah po 2 dražej Din 1.50.

Oglas reg. pod S. br. 22115/35.

Tvornice usnja odgovarjajo

Z ozirom na poročila listov o gibanju čevljarjev proti usnjarskemu kartelu smo dobili od 10 tovarn usnja v Sloveniji izjavo, v kateri poudarjajo tovarne usnja, da ne obstoja v naši državi noben kartel usnjarske industrije in da tudi v vseh po-vojnih letih tudi ni nikoli obstojal. Cene usnja so popolnoma proste in se ravno eno po svobodni konkurenci med posameznimi tovarnami usnja, odno-sno so odvisne od cen surovin, na katere pa tovarne nimajo vpliva. Cene surovih kož so na-razno odvisne od gibanja cen na svetovnem tržišču, ker pokrivajo inozemske surove kože velik del do-mačje potrebe. V prodaji usnja pa vodijo posamezne tovarne med seboj ostre konkurenčne boje, kar je vsakomur, kdor količikaj pozna razmere, dobro znano. Tudi ne odgovarja resnici, da bi pri nas usnje ostalo enako drago, kakor je bilo prej, ker vsakdo ve, da je cena usnja od 1928 pa do danes znatno padla. Tako n. pr. se je pocenil pod-platni krupon od okoli 80 na 40 Din ter so v istem razmerju padale tudi cene vseh ostalih vrst usnja. Podpisale so to izjavo, katere bistvene točke smo prinesli: Viljem Freund, Maribor; Indus, tovarna usnja in usnjenih izdelkov, dr. z o. z. v Ljubljani; Pavel Franc Knaflič, Smerino pri Litiji; Tone Knaflič, Litija; L. Laurič, Konjice; Paul Pirle, Ptuj; Franc X. Polotschnigg, Slovenjgradec; Tone Verbič, Vrhnika-Sap; Franc Woschnigg in sinovi, d. d., Šoštanj; Karl Wrentschur in sin, Marenberg.

Računi v čekovnih markah pri bankah

V svrhu olajšanja plačilnega prometa z Nemčijo je Narodna banka sklenila pooblaščenim za-vodom odpreti račune v markah po teh-leh pogojih: 1. Vsak denarni zavod, ki za račun svojih komi-tenantov kupi na borzi klirniške čke na marke, jih more v redu žirirane dostaviti Narodni banki z na-logom, da se poslani znesek odobri njegovemu po-sebnemu računu »čekovnih mark«. 2. Ta račun se bo mogel na podlagi naloga pooblaščenega zavoda dotirati z razliko od čkov na marke, katere poobla-ščeni zavod pošilja Narodni banki radi konkretne likvidacije posameznih izplačil v Nemčiji. Čekovne marke, ki se pošiljajo v korist računa pooblašče-nega zavoda pri Narodni banki morajo biti vedno prevedene polom borze. 3. S svojim depozitem mark, ki nastane na ta način, bodo mogli razpolagati po-oblaščen denarni zavodi za plačila v Nemčiji po plačilnem sporazumu z Nemčijo in po navodilih, ki jih je Narodna banka že izdala. 4. Ob priliki daja-nja nalogov za izplačilo v Nemčijo bo lastnik računa v markah dostavil Narodni banki kot doslej spiske, katerih izpolnitev je določena v navodilih za izvr-ševanje plačilnega prometa z Nemčijo. 5. Poleg spi-skov, s katerimi se dajejo nalogi za izplačilo mark, bodo pooblaščen zavodi dajali posebno spremlje-valno pismo za izplačila v breme svojega računa mark, posebno pa za izplačilo 50% starih faktur (pred 15. jan.) preko žirorazčuna. 6. Ob priliki pre-dložitve prošnje za otvarjanje računov čekovnih mark, bodo denarni zavodi dostavili Narodni banki tudi listo oseb, ki so pooblaščen, da polnovejavno podpisujejo firmo zavoda.

Število natovorjenih vagonov je na naših že-leznicah naraslo od 1.401.700 v letu 1934 na 1.458.628 v letu 1935.

Kulturni obzornik

Veliki Duden

Ob priliki novega slovenskega Pravopisa je bilo večkrat imenovano ime Veliki Duden (Der grosse Duden). Kritiki, ki je hotel pokazati, da se razume na jezikovna pravila, ga je samozavestno omenjal, in drugi je zopet z njim poudarjal, da je ta del pravopisa, kakor ga imamo doslej, šele začetni del celotnega kompandija kot ga imajo Nemci v svojem »Velikem Dudenu«. Marsikoga zanima tu »Duden«. Če greš danes mimo Jugoslo-vanske knjižarnice, ti gotovo obstane oko na starih debelih zvezkih in izložbi, ki nosijo prepasan ovi-tek: Der grosse Duden! In kaj je njega vsebina?

I. del: Rechtschreibung (der deutschen Sprache und der Fremdwörter) str. 670 (cena 56 Din!), odgovarja našemu Pravopisu. Že 50 let je to delo Konrada Dudenja v Nemčiji merodajno za pouk v šoli, za tisk knjig in časopisov, za vsako-gar, ki hoče pisati ali govoriti pravilno nemščino. V zadnji izdaji dr. Baslerja so važne predvsem nove tvorbe iz politike, tehnike, prometa i. dr. Zanimivo bo vedeti, kdo vse sodeluje pri sestavi takega pravopisa: Nemško jezikovno društvo, Nemško tiskarsko društvo, Glavna zveza avstrijs-kih grafičnih podjetij, švicarsko tiskarsko druš-tvo, nemška in avstrijska društva korektorjev. Za sodelavce pa se smatrajo končno tudi vsi oni, ki so pri uporabi prejšnjih izdaj Dudenja našli kaj vrednega ter sporočili svoj nasvet.

Kaj obsega ta prvi del »Dudenja«? Kratko zgodovino nemškega jezika. Nadalje navaja nem-ske slovnične strokovne izraze mesto latinskih, v kolikor v slovarju pridejo v poštev. Iz pravopisnih pravil je vidna simpatija do gotice, dalje, da ne smemo pisati več Oesterreich, ampak le Österreich, važno o znakih, okrajšavah i. dr. V kratki Slovni-ci pojasnjuje težje dele sklanjativ, o preteklem de-ležniku itd. V Besedotvorju so važne sestavljenke, v sestavku Ločila v stavku navaja tudi tozadevne

Progo Bileće-Nikšić gradi 3000 delavcev

V okviru lanskega projekta za javna dela iz vsote 1.157 milij. din je tudi zgraditev proge Bileće-Nikšić v dolžini 71 km. Proga je ozkotirna (0,76 m). Progo gradi država v lastni režiji, dočim so prvotno nameravali oddati dela zasebnikom. Resnično je bila že razpisana za 9. avgust licitacija za oddajo izgradnje spodnjega dela proge v prvem sektorju za 11,8 milij. din. Toda do licitacije ni prišlo, ker je bilo sklenjeno izvesti dela v lastni režiji. Tako se sedaj proga gradi po sektorjih od 20 km. Gradnja proge se je začela na obeh straneh pred približno 4 meseci. Proga bo stala 68 milij. din. Po pisanju belgraj-skega »Vremena« je zaposleno pri graditvi proge nad 3000 delavcev.

Državne finance v novembru 1935

V novembru 1935 so znašali izdatki splošne državne uprave 570,9 milj., skupno z neizplačanimi obveznostmi pa 601,2 milj. Od skupne vsote od-pade na osebne izdatke 315,9 milj. Dohodki pa so znašali 640,5 milj. Din. Državna gospodarska po-letja izkazujejo 311 milj. dohodkov ter 303,8 milj. izdatkov.

V prvih 8 mesecih (april—november) so znašali izdatki splošne državne uprave 3.943,3 milj. (83,9% proračuna), neizplačanih obveznosti pa je bilo ob koncu novembra 193,8 milj., dohodki pa so znašali 2.550,0 milj. (99,2% proračunske vsote). Dohodki so bili tile (v oklepajih proračunske vsote): neposredni davki 1.439,7 (1.520,0), posredni davki 1.600,0 (1.700,3), monopoli 1.113,5 (1.033,3), drž. podjetja (preseček dohodkov 353,4 (257,2), razni dohodki 53,5 (95,6) milj. Din.

Trdo stolico,

katar debelega čreves, neprijeten počutek vsled zaprtja, zdravi prirodna

Franz-Josefova

grenks voda zavžita po eno malo časo zjutraj in zvečer.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. 8-br. 15485, 25. V. 35.

10 LET SADRJSKE IN VRTNARSKE PODRUŽNICE V SV. PETRU PRI MARIBORU.

KRASNI USPEHI SMOTRENEGA DELA.

Maribor, 27. januarja.

Te dni se je vršil občni zbor Sadržske in vrt-narske podružnice pri Sv. Petru nize Maribora, ki ga je vodil zaslužni predsednik Miha Kovčič. Občni zbor je bil obenem nekakša tih proslava desetletnice obstoja te podružnice, ki v poglo-strokovnega in agilnega dela gotovo prednjači vsem našim gospodarskim organizacijam v Slove-niji, 10 let tega dela se danes pozna. Obrodilo je krasne plodove. Po zaslugi podružnice so danes šempeterski sadjarji znani po vsej naši državi kot najnaprednejši. Šempetrski grčiči so se v teh de-setih letih napolnili s samimi novimi vzornimi na-sadi. Na tisoče in tisoče mladih jablan danes že rodi zlatno sadje, tisoče starega, nerodovitega ali neprimerne sadnega drevja pa se je precepilo.

Borza

Dne 28. januarja 1936.

Neizpremenjeni so ostali tečaji Berlina, Curi-ha in Newyorka, narasel je le Pariz, dočim so te-čaji Amsterdama, Bruslja, Londona in Prage po-stupili.

V zasebnem kliringu je avstrijski šiling na ljubljanski borzi ostal neizpremenjen na 9,23—9,33, dočim je na zagrebški borzi narasel na 9,21—9,31, na belgrajski borzi pa je notiral 9,20—9,30. Grški boni so notirali 30,50 denar v Zagrebu, 30—31 pa v Belgradu. Angleški funt je ostal na vseh naših borzah neizpremenjen na 256,20—257,80. Španska pezeta je notirala v Zagrebu 56,50—56,60, v Belgradu pa 56,50 denar.

Nemški čeki so notirali v Zagrebu 14,39—14,59, za medio februarja 14—14,20, v Belgradu pa promptni 14,4137—14,6137.

Za italijansko liro (valuta) so denarni zavodi plačevali neizpremenjeno 3,07—3,12, za dolar pa 49,75—50,25.

Ljubljana. Tečaj s primom.

Amsterdam, 100 hol. gold.	2972,43—2987,03
Berlin, 100 mark	176,08—176,95
Bruselj, 100 belg.	738,47—743,53
Curih, 100 frankov	1124,22—1431,29
London, 1 funt	215,98—218,08
Newyork, 100 dolarjev	4298,96—4330,28
Pariz, 100 frankov	289,03—290,47
Praga, 100 kron	181,33—182,44

Promet na zagrebški borzi je znašal brez kom-penzacij 831.272 Din.

Curih. Belgrad 7. Pariz 20.2925, London 15.205, Newyork 30.875, Bruselj 51.90, Milan 24.50, Madrid 42.05, Amsterdam 208.70, Berlin 123.65, Dunaj 57, Stockholm 78.40, Oslo 76.40, Kopenhagen 67.875, Praga 12.74, Varšava 58, Atene 2.90, Carigrad 2.45, Bukarešta 2.50, Helsingfors 6.70, Buenos-Aires 0,84.

Vrednostni papirji

Tendenca je ostala v glavnem neizpremenjena akor tudi tečaj. Promet je bil slab.

Ljubljana. 7% inv. pos. 76,50—79, agrarji 44—46, vojna škoda promptna 353—356, begl. obvez. 61—62, 8% Bler. pos. 81—82, 7% Bler. pos. 71—72, 7% pos. DHB 79—80.

Zagreb. Drž. papirji: vojna škoda promptna 354—355 (355), 2. 3. 355 bl., 4. 354—355, 5. 355 bl., begl. obv. 65,50 bl., dalnat agrarji 61 bl., 8% Bler. pos. 82 den., 7% Bler. pos. 72 den., 7% pos. DHB 79—79,50 (79). — Delnice: Priv. agrar. banka 239—242, Trboveljska 120—180, Osj. sladk. tov. 130 bl.

Belgrad. Drž. papirji: 7% inv. pos. 79,50 bl., vojna škoda prompt. 355,75—356,50 (356), 3. (356), begl. obvez. 64,25—65 (65, 64,75), 62,75—63,25 (63,10), 8% Bler. pos. 83 den. (83), 7% Bler. pos. 73,25—73,50 (73,25), 7% pos. DHB 80 bl., 7% slab. pos. 78,50 bl. — Delnice: Priv. agr. banka 238—239 (239, 238).

Žitni trg

Položaj na žitnem trgu je nadalje čvrst, ven-dar so danes na naših borzah notacije ostale v glav-nem neizpremenjene. Na ljubljanski borzi se je po-višala notacija za ajdo.

Ljubljana. Pšenica bač. in ban. 78 kg 2% 177,5—180, oves slav. 142,50—145, ajda siva par. Ljub-ljana 140—142,50, koruza času primerno suha 120,50—122,50, prekomerno suha prekmur. 129,50—132,50, moka pšenična niča 285—295, št. 2 265—270, št. 5 245—250, otrobi bač. 110—115.

Sombor. Pšenica srem. 173—175, slav. 175—177, južban. 171—173, gorban. 174—176, ostala pše-nica neizprem., rž ne notira, oves in ječmen neiz-prem., koruza bač. in srem. za febr. 117—119, moka neizprem., otrobi bač. 100—102, srem. 98—100, fižol neizprem. Tendence mirna. Prometa danes ni bilo.

Novi Sad. Pšenica in oves neizprem., rž ne no-tira, moka in ječmen neizprem., koruza bač. srem. in ban. 118—119, fižol bač. in srem. beli 130—132,50, otrobi bač. srem. in ban. 103—105. Tenden-ca mirna. Promet srednji.

Radio

Programi Radio Ljubljana:

Sreda, 29. januarja: 12 Iz daljnih krajev (plošč) 12,45 Vremenska napoved, poročila 13 Napoved časa, objava sporeda, obvestila 13,15 Revolverji, harmonika in še drugi tanki povelj (na ploščah) 14 Vremenska po-ročilo, borzni tečajji 16 Otroška ura: Lilična zvitorečka (svočna igra — I. slika). Po povesti Josipa Brinarja priredil Jakob Zvan. Igrajo člani Nar. gledališča 18,30 Izrezovalna dela (g. Zdravko Omerza) 18,40 Vroč mo-rainskega propadanja mladine (g. Vojko Jagodič) 19 Napoved časa, vremenska napoved, poročila, objava sporeda, obvestila 19,30 Nae. ura: O živalih v Jugo-slaviji, ki izumirajo (dr. Hlax iz Zagreba) 20 Premos iz ljubljanske opere. V I. odmoru: Glasbeno predava-nje (M. Bravničar); v II. odmoru: Napoved časa, poročila, objava sporeda. Konec ob 23. uri.

Drugi programi:

Sreda, 29. januarja: Belgrad: 19,50 Narodne pesmi 20,30 Simfonični koncert 21,10 Premos iz kavarn — Zagreb: 20 Premos iz Ljubljane 22,15 Plesna glasba — Dunaj: 19,25 Mozartova opera »Ugrabitev iz Suradja« 22,30 Zabavna glasba 23,45 Plošče — Budimpešta: 20,50 Ciganska glasba 21,35 Operni orkester: 23,30 Plošče — Trst-Milan: 20,35 Orgle 22,35 Plesna glasba — Rim-Bari: 20,35 Puccinijevе opere »Plošče« »Sestra Angelica« in »Gianni Schicchi« — Praga: 19,25 Operetni potpuri 20,35 Vasiljenkova »Hinduska suita« — Brno: 21,40 Klavir — Bratislava: 20,30 Solistični koncert 20,30 Dvorkove ljubavenske pesmi — Lajpzig: 20 Plošče 21 Chopinove skladbe — Vra Nemčija: 20,15 Ura narodno-socialistične mladine 22,15 Pred začetkom zimске olim-pijade — Berlin-Stuttgart: 20,45 Poljudni Wagnerjev koncert — Köln: 20,45 Slavostna glasba iz pred-ajnih časov — Hamburg: 20,45 Bittnerjeva spevoigra »Musikant« — Bratislava: 21 Balon se dviga — Lipsko-Frankfurt: 20,45 Veliki pester večer — Köln: Komorni orkester — Monako: 20,45 Godba na pihala — Be-rolin: 20,30 Brahmsova sonata 20,45 70-letnica Ro-manija Rollanda 21,30 Romantična klavirska glasba.

Naznanila

Ljubljana

1 Nočno službo imajo lekarnice: dr. Placoli, Tyrše-va cesta 6; mr. Hočevar, Celovška cesta 62 in mr. Gariš, Moste.

1 Ljudska univerza v Ljubljani. Danes, 29. t. m., bo predaval univ. prof. dr. J. Hadji o biologiji in lovu tuna. Predavanje bodo poslušale mnoge stvil-ne sliče. Pričetek predavanja ob 20.

1 Občni zbor društva »Pravnik« se vrši v četrtak, dne 30. t. m., ob 18 v Justični palači v Ljubljani, dvo-rena 30.

1 »Teden Danice« — bila dvorana Uniona — pre-dava ob 8 zvečer dr. Brečelj: Valere — aude! Danica vabi kat. starostinstvo, Zorjo in Savico.

Celje

1 Apologetični odsek DMK lina drveni sestanek. Na dnevnem redu je predavanje: Delo dedstva na Ho-landskem.

1 Predavanja za gasilce. Celjska gasilska četa bo priredila v februarju in marcu predavanja za gasilce vsakih 14 dni. Prvo predavanje bo v sredo, 29. t. m., ob 19 v Gasilskem domu. Predaval bo namestnik drž. tožilca gosp. dr. Albin Juhart o kriminalnih požarih. Dostop k predavanju imajo tudi negasilci.

1 Gostovanje ljubljanske drame. Ljubljanska dra-ma bo gostovala v celjskem mestnem gledališču v torek, dne 4. februarja s Schrekerovo igro s petjem in godbo »Pesem s ceste«. Predpredaja vstopnice za ne-abonente je od sedaj naprej v trafikih Fraje na Beško-vo trgu.

1 Trgati dan Zbornice za TOI v Ljubljani za Celje in celjsko okoličino bo v torek, dne 4. februarja 1936 od 8 do 12 dopoldne v posvetovalnici Zbornice trgovcev za mesto Celje, Hladgova ulica št. 8, pri-tiljije, levo.

Drugi broji

Schererje-Zadobrova. Pevsko društvo priredi v no-deljo, 2. februarja ob 8 popoldne pevski in glasbeni koncert pod vodstvom gosp. Fr. Zabavnik. Glasbeni moški in mešani zbor. Prijatelji petja in glasbe vjud-no vabljeni.

mi), 4. nove tvorbe (letzen Endes). Največje ne-umnosti pa so tu kje. Te morejo biti redke ne-nadomestljive (Natur), dopustne (Vision) in ne-opravičljive (direkt — gleich i. dr.).

Drži isto višino v stilu! Delaj kratke, jasne stavke! Piši preprosto: 1. kjer si napisal tri be-sede, pomisli, če ne zadostujeta dve ali celo ena, 2. pri prilastku pomisli, če samostalni sam zase ni krepkejši, 3. ne piši v presežnikih, ki je v zvezi s »prazno besedo« (frazo). Stedi z visokimi be-sedami in ne zlorablaj moči besede!

III. del: Grammatik (str. 420), slovnica, ki jo je poleg Pravopisa in Stilskega slovarja na-pisal dr. O. Basler v marcu 1935 kot »navodilo za razumevanje zgradbe našega materne jezika«. Pisatelj obdela sedanjemo nemško govorico po glasu, besedi, po oblikah besed in tvorbi stavka. Snov ni preobložena z jezikovno zgodovinskim zna-njem, vendar po potrebi kaže na starejši jezik. Slovnica neče biti samo pomožna knjiga, temveč varen kažipot za globlje razumevanje notranje zgradbe jezika. Delo se nanaša na Bauer-Dudenovo slovnico, ki je zadnjič izšla 1912. V dodatku sledi najvažnejše o srednjevisokonemščini in sin-taksi. Ta slovnica je danes merodajna.

IV. Bildwörterbuch (str. 795). Nekaj novega je ta Dudenov četrti del »Slovar v si-lkah«. Priredil ga je isti dr. Basler, izdal Bibl. institut 1935. Delo obsega 342 risanih tabel in 6 barvanih. Pobudo je dala težava, da drugi slovarji skoraj ne morejo vedno podati smisla in vsebine posamezne besede kratko in tako, da bi zadeli bistvo. Pisatelj je spravljal z v podobne vse nem-ski besedni zaklad, kar se da. Na drugi strani sledi s številkami zaznamovani izrazi v besedi. Knjiga je namenjena predvsem tujcu, ki se v po-sameznih grupah more naučiti vse besedni zaklad iz katerekoli stroke življenja ter je zato tiskana v latinici. Je čisto nekaj drugega kot Larousse. Šele z Dudenom je narejen vzorec, po katerem bodo uspešno mogli delati drugi narodi. Grupe so razdeljene tako, da se prično slike (izrazi) o človeku, družini, domu, da se nadaljujejo o delu in poklicu (poljedelstvo, gozdarstvo, ribarstvo,

obrti), o sportu in zabavi, o znanosti in umetnosti, o veri, o državi, o prometu, o zgodovini, o žival-stvu in rastlinstvu ter končno o svetovju.

Te vrstice o »Velikem Dudenu« so bile zapi-sane zato, da se vidi, kaj vse imajo že kulturni narodi in kaj nam še vse manjka. Do zdaj imamo šele prvi del take velikanke zasnovne: Slovenski pravopis. Kdaj bomo dobili ostale, ki so tudi nujno potrebni? Posebno pa je to poročilo hotelo opo-zoriti na zadnji del »Slovar v podobah«, ki je pred vsem namenjen tujcem ter učeti se mladini, ker ji tako jezikovni pojem nazorno približa ter trd-neje zapiše v spomin. In to je velike vzgojne vred-nosti tudi za nas. Poleg vsega tega pa so te knjige, ki so seveda tiskane v ogromnih izvodih, zelo poceni, saj stane vsak del 56 Din. Kdor ga be-rabil, mu ga bo že našla potebina. St.

1 Izšla je obširna Pravna zgodovina za slo-vensko ozemlje (Sostavni oči), ki jo je spisa: dekan ljubljanske pravne fakultete, prof. dr. Met-dolcenc. Knjiga, obsegajoča 570 strani, je iz-šla kot 2. zv. Akademski biblioteke pri Akade-mski založbi v Ljubljani in stane broš. 108, vez. pa 128 Din. O njej bomo spregovorili pozneje.

LJUBLJANSKO GLEDALIŠČE

DRAMA — začetek ob 20

Sreda, 29. januarja: Pesem s ceste. Red Sreda. Četrtek, 30. januarja: Dies Irae. Premiera. Red Četrtek. Petek, 31. januarja ob 15: Bratomor na Metani. Družinske predstava. Globoko znitane cene od 5 do 14 Din. Izven.

OPERA — začetek ob 20

Sreda, 29. januarja: Kratkičin ljubljene. Red A. Četrtek, 30. januarja: Madame Butterfly. Gostuje pri madona solfjake opere Jovovič-Kovačevska. — Izven. Petek, 31. januarja: Zaprtje.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE

Sreda, 29. januarja: Zaprtje. Četrtek, 30. januarja ob 20: Fort. Globoko znitane cene od 15 Din navzdol. Zadržanje.

400.000 nabojev „dum-dum“

Te prepovedane naboje uvažajo Italijani

Iz Addis Abebe poročajo: Dne 17. januarja je italijanska vlada Zvezi narodov brzojavno predložila spomenico, v kateri sporoča, da so Italijani v Eritreji in Tigreji doslej našli vsega skupaj 1338 krogel, kakršne imenujejo dum-dum. V tej spomenici je italijanska vlada dožila Abesince, češ, da oni uporabljajo te krogle, katere so po mednarodnem pravu prepovedane. Sedaj pa je abesinska vlada objavila odgovor na to italijansko spomenico ter navaja uradno statistiko uprave Sueškega prekopu, katere je dognala takle:

Od 25. junja do 25. decembra so Italijani prepeljali skozi Sueški prekop 400.000 krogel, katere se imenujejo dum-dum in ki so po mednarodnih običajih v vojskovanju prepovedane. Te krogle so Italijani izkrcali v Eritreji in Tigreji, so vsaka/or ilijanskega izvora, kar dokazuje statistika uprave Sueškega prekopu.

Skoro 36.000 ranjenih

Na podlagi statistike uprave Sueškega prekopu naglašja abesinska vlada tudi to dejstvo, da so Italijani na 388 ladih doslej prepeljali v Evropo nič manj kakor 35.627 ranjencev, za katere so morali plačati 1 in pol milijona funtov pristojbin za prevoz skozi prekop.

Londonški list »Daly Telegraph« poroča, da so Italijani od 17. do 23. jan. t. l. na 13 ladih

pripeljali v Vzhodno Afriko 17.341 vojakov ter 19.060 ton materiala skozi Sueški prekop. V istem času je 9 transportnih ladij peljalo v Evropo 980 bolnih in ranjenih vojakov ter 420 civilnih delavcev.

380 dezerterjev

Londonski »Daily Telegraph« poroča, da so začele črne italijanske čete dezerirati. V britansko Kenjo, ki meji ob italijansko Somalijo, je pobegnilo 380 črnih italijanskih vojakov, ki so položili orožje in se dali od Angležev internirati.

Abesinski prostovoljci

V Addis Abebi je bilo preteklo nedeljo patriotično zborovanje, katerega se je udeležilo 5000 ljudi. Na tem zborovanju so sklenili:

1. da bodo še z večjo vnemo nabirali prostovoljce po vsej Abesiniji. Posebni odbori za nabiranje prostovoljcev naj popoljujejo po vsej deželi;

2. začno naj se pobirali denarne zbirke, da bo z nabiranim denarjem mogoče obleči nove prostovoljce;

3. ustanovi naj se organizacija za boljšo prehrano čet na fronti. Ta organizacija bo morala med prebivalstvom nabirati denar in živež ter obenem zbirati tudi karavane, katere bodo nabrana živila donasale bojujočim se četam.

Abesinski dijaki v Evropi. V Hamburgu so se pripeljali štirje mladi Abesinci, katere je poslal v Evropo abesinski cesar Haile Selasie študirat. Na cesarjeve stroške bodo 6 let študirali v Nemčiji.

Kitajska žilavost in japonska sila

Japonski narod šteje 90 milijonov ljudi. Japonska domovina sama pa je mnogo manjša, kakor je Nemčija, zato je razumljivo, da je Japonska zelo gosto naseljena. Vkljub velikemu številu prebivalstva pa je le slaba četrtina japonske zemlje taka, da jo je mogoče obdelovati. Iz teh kratkih podatkov lahko razvidimo, zakaj Japonci z vsoto silo svojega žilavega značaja silijo v druge dežele.

Najprvo so poskusili na Koreji to, kar sedaj poskušajo v Mandžuriji. Posrečilo se jim je ustanoviti novo mandžursko cesarstvo samo zaradi tega, ker so bile evropske vele-sile tako šibke. Toda če so Japonci Mandžurijo s svojimi vojniki lahko zasedli in tam ustanovili novo cesarstvo, ne bodo mogli tako lahko tam naseliti svojih japonskih rojakov. Mandžurska armada je povečini sestavljena iz japonskih fantov, ki pa zelo trpe zaradi ostrega mandžurskega podnebja. Mandžurija ima namreč mnogo bolj mrzlo podnebje kakor Japonska. Tudi mandžursko zemljo je treba docela drugače obdelovati, kakor se obdeluje japonska zemlja. Poudariti pa je treba še to, da je notranja sila kitajskega ljudstva vedno tako velika, da se doslej nikdar v zgodovini ni dala nikjer zatreti. Tako se utegne tudi Japoncem v Mandžuriji dogoditi, da bodo oni, ki so z orožjem zmagali, podlegli duhovni sili premaganega naroda. V Mandžuriji prebiva kakih 30 milijonov ljudi, izmed katerih pa je morda le slabe 3 milijone Japoncev, vsi drugi so Kitajci. Znano je tudi, da imajo Kitajci mnogo več otrok in da se mnogo hitreje množe, kakor pa Japonci. Posledice tega so torej jasne.

Z ozirom na te in take težave japonske izseljenske politike na Kitajskem in v Mandžuriji so Japonci že od nekdaj silili v Ameriko. Severna Amerika pa jim je kmalu zaloputnila vrata, vsled česar so se obrnili v Južno Ameriko. Sedaj je glavno zatočišče japonskih izseljencev Brazilija. Še pred komaj 10 leti je bilo v Braziliji prav malo Japoncev. Nase-ljevanje Japoncev v Brazilijo je vsak dan večje. L. 1934 se jih je priselilo v Brazilijo 20.000, l. 1935 30.000, tako, da danes računajo, da ima Brazilija 150.000 japonskega prebivalstva. Braziljsko podnebje Japoncem močno prija, saj je podobno japonskemu.

Japonska vlada sama zelo podpira izseljevanje v Brazilijo ter pomaga izseljencem pri prevozu in pri nakupu soliše za japonske družine. Japonska vlada skrbi, da imajo japonski kolonisti v Braziliji svoje šole in da se njihovo duhovno življenje razvija tako, kakor se je doma. Z ogromnimi sredstvi se je Japoncem posrečilo, da so v Braziliji ustanovili velike strnjene japonske naselbine, ki bodo onemogočile, da bi se Japonci kedaj pobraziljanili, ampak bodo ostali vedno le Japonci. Japonci so v Braziliji ustanovili japonsko naselbino, celo mesto s 300 japonskimi družinami. Ta naselbina ima nekaj 100 km avtomobilskih cest, svoje bolnišnice, svoj vodovod, svoje tovarne, svoje šole, japonske templje, sploh vse tako, kakor je bilo na Japonskem.

Bombe iz peska

Iz Hamburga poročajo, da je 24. t. m. zvečer našim mladi moški vdrl v neko banko, vrget na mizo dva zavojca z napisom: »Bombe, revolver! Blagajna je obkoljena! Kdor se bo upiral, bo mrtev!« Obenem je mož zaklical »Boke kvišku!« ter naperil samokres na oba bančna uradnika, ki sta bila v banki.

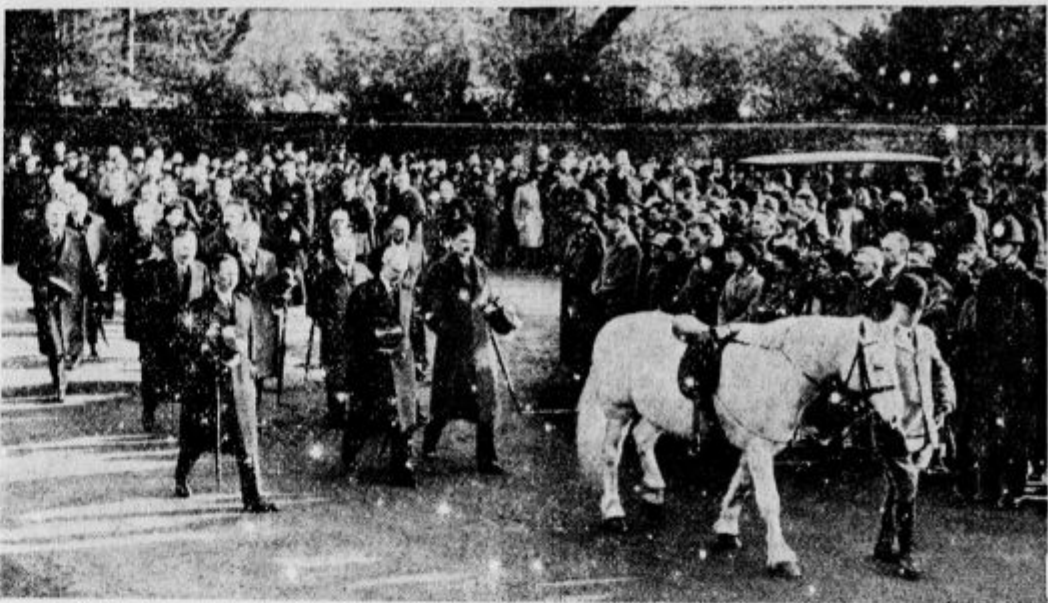
Nato je možak stopil k blagajni in vzel iz nje 750 mark. V istem hipu pa je eden izmed obeh uradnikov planil na roparja, drugi pa je zgrabil revolver in 6krat usretil ter s tem opozoril ljudi na cesti. Ropar je nato zaklical: »Saj se udam!« Ko pa je eden izmed uradnikov skočil na cesto po policijo, se je ropar vrget na drugega uradnika ter se začel z njim ruvati. Vendar je pravočasno prišla policija, ki ga je prišla. V obeh zavojih, na katerih je bilo zapisano, da so v njih bombe, so našli le pesek.

Učiteljica: »Pri živalih razlikujemo štiri in dvonožce. Štirinožci imajo po štiri noge, na primer: osel, konj; dvonožci so živali na dveh nogah.« Pokaže naslikano gos. »Ta je dvonožec, jaz sem dvonožec, vi vsi ste dvonožci. Torej, Metka, povej, kaj sem jaz?«

Metka vstane, preplašena pogleda učiteljico in zasepeta: »Goska, gospodična.«

Živi olimpijski krogi. V Garmisch-Partenkirchenu na Nemškem se je začela zimska olimpijada. Solariji iz Garmischa so na snegu sestavili iz svojih vrst pel olimpijskih krogov. Svoje smuči pa so pred te kroge tako zložili, da so gostje od daleč lahko brali besedo: Willkommen (dobrodošli).

V pogrebem sprevodu kralja Jurija V. so vodili tudi mladega belega ponija, katerega je pokojni kralj najraje jездil.

Nemčija brez buršev

»Alt Heidelberg, du feine!« Koliko pokolenj je prepevalo to pesem o »zlatih burševskih časih« in razpošiljajo razglednice s strumnimi korporanti, košatimi točakami in zajetnimi vrčki za pivol. Zdaj se »zlata leta« zares ne povrnejo več. Nemčija je ostala brez visokošolskih korporacij. Drugače se tudi ni moglo zgoditi.

Okajena burševska poezija: obvezne »pivske vaje«, bedasta »akademska vzgoja« preganjanih brucev — »fuchsov«, brazgotine po »varnostnih dvobojih« oblaženih sabljačev in slično, se ni povzpela do mednarodnega slovesa po lastni zaslugi. Reklama jo je samo spretno povezala z znanstvenim ugledom nemške visoke šole. V resnici nima pravo univerzitetno ozračje nobenih notranjih ali celo »mističnih« slikov z mokrim veseljem korporacij. Buršaki so vedno bili slabi dijaki. Zanašali so se na pokroviteljstvo vplivnih »starih hiš« in Viljemove uradne Nemčije, kakor je to na primer razvidno iz poraznega Th. Mannovega »Podanika«. Drugače je na Angleškem, kjer je sicer skrbno obvarovano starinsko izročilo že davno izgubilo vse kvarne razvade, kakor je to sploh značilno za angleško kulturo. Nemška visokošolska društva so temeljito pozabila na leto 1848 in gojila samo ozkosrčno nadutost. Republika je razpihala dosedanje ozračje. Vedno večja revščina in slabi upi v bodočnost so vneli visokošolsko bojevitost in postali voda na Hitlerjev mlin. Takrat so napodili dijaki politično nezanesljive profesorje in sežigali po univerzitetnih knjižnicah »nemški duševnosti sovražno« dela.

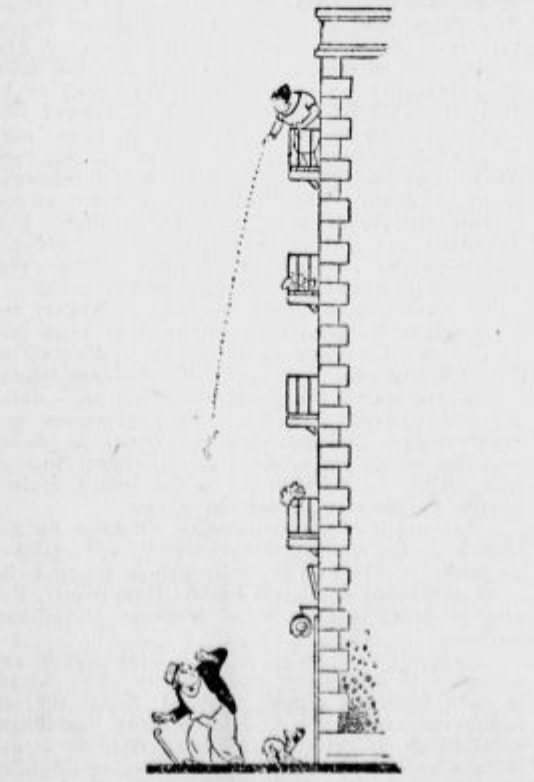
A po prvotnem zanešenjaštvu je kmalu nastopilo iztrežnjevanje. Vojne vaje in delovna taborišča

so se slabo ujemala za akademsko prostostjo. Novi voditelji z neakademsko preteklostjo so malo imponirali korporativnemu naraščanju iz dosedanih privilegiranih slojev Viljemove Nemčije. Nemška znanost je nastopila rakovo pol. Peketanje po predavalnicah, ki je prej preganjalo demokrate in pacifiste, je zdaj pozdravljalo tudi novorojene nacionalno-socialistične docente. Tako je tudi nemška zgodovinska znanost dobila pred kratkim svojega »Führerja« v osebi poprej neznanega prof. Walterja Franka, sedanjega predstojnika novega »Nacionalnega historičnega instituta«. Führer je proglasil zgodovino za »udarno znanost, ki ne sme biti objektivna«. Poprej je slavila ruske kralje. Zdaj mora odkriti nujnost onega 2000 let dolgega razvoja nemške duševnosti, ki je pripravil zmago Hitlerjevih nauk. Korporacije kot zadnji oslanek preživele visokošolske neodvisnosti so postale odveč pod novimi razmerami. Muhaša usoda je povezala njih konec z židovskim vprašanjem, dasi so buršaki bili v tem oziru vselej najbolj sorodni Hitlerjevi veri. Vlada je zahtevala izključitev članov izvenarijskega pokolenja. Korporacije bi bile pripravljene ozirati se, na to zahtevo pri sprejemu novih članov, a niso mogle črtati tudi poprej spoštovanih »starih hiš«, pri katerih je ugotovilo novo točno ljudsko štečje nekaj odstotkov židovske krvi. Ker se niso mogle upirati, so se rajši razšle. »Stari Heidelberg«, ki je nekoč navdušeno pozdravil Hitlerja, je postal njegova žrtve.

Nekaj burševskega duha iz Viljemove Nemčije pa hoče Hitler vendarle ohraniti: dvoboji bodo v Nemčiji poslej zopet moderni.

Abesinski vojni minister ras Mulugeta, ki se je udeleževal s svojimi četami bojev okrog Makale, je kot 70-letni starček podlegel bojnemu naporu in na bojišču umrl.

»Halo, Jaka, tu jo imaš!... Zopet si pozabil svojo urolo«

Gospa pridrvi v sobo: »Gospod doktor, takoj mi morate povedati, kaj mi je! Preglejte me!«

Doktor: »Tri stvari vam povem. Najprej morate za nekaj kil shujšati, drugič se morate znati bolj premagovati, in tretjič — jaz sploh nisem zdravnik, ampak odvetnik. — Zdravnik stanuje tu-le zraven.«

SLOVENEĆ

pred 60 leti:

v soboto 29. januarja 1876.

Vabilo k naročbi.

Slovenci!

Vsi naobraženi narodi obračajo dandanes svojo pozornost na znanosti in umetnosti... Meji temu znanostmi in umetnostmi zavzamejo vrlo odlično mesto stenografija (flesno- ali brzo-pis).

Jako mnogo nesloge na slovstvenem polju — kakor znano — izhaja od tod, ker Jugoslaveni nimamo vsi islega pisma; Srbi drže za svoje cirilice, a mi Slovenci in Hrvati nečemo popustiti latinice... navodim na tem mestu važno izreko, koja je pred 10 leti napisal hrvatski umetnik dr. Izidor Kršnjavi v izveštju kr. vel. gimnazije v Osijeku: »Mnogi misle, da će brzopis (stenografija) s vremenom sasvim izistnuti sama obično pismo, a sam također scienim, da će brzopis u nas napokon riešiti veliko pitanje o cirilici i latinici.«

Jugoslaveni! ... Jaz ne lrdim, da je onaj čas vže tukaj, niti znam, kako blizo da je, niti rečem, da je baš to sredstvo jedino in najprikladnije za rešenje velikoga slavenskoga vprašanja, ... prepri-jam je mej latinico in cirilico, in ako stenografija za zdaj preprija rešiti ne more, to ga ona vsaj mirno opazuje, pa se — raduje!

Med Slovenci in ostalimi Jugoslaveni vladajo tudi nekoje razlike v književnem jeziku. No vse te razlike odpadejo, ako se piše stenografskim pismom. Ako n. pr. Slovenec svoj jezik stenografuje po metodi, kakor sem jo jaz opredelil v skladu z običnimi stenografskim pravili, more iz napisanega čitati Hrvat in Srb — ne slovenski — nego vsaj svoj jezik; seveda velja tudi obratni slučaj.

Ni tukaj mesta, da tolmačim to metodo, nego sem tako sloboden, da opozorim slavno slovensko občinstvo, posebno učeo se mladež na list, ki v kratkem zagleda svetlo v slovenskem in hrvatsko-srbskem jeziku pod naslovom:

Jugoslavenski stenograf.

Uredovan bude list tako, da se more tudi tisti, kojemu je stenografija še celo nepoznana, z njo v kratkem času seznaniti, a zajedno bo donasal dovolj primerne gradiva za one, kojim je že ta umetnost znana, ali jo žele temeljitije proučiti v teoriji in praksi... »Jugoslavenski stenograf« bude izhajal na hiskanecj poli, v obsegu 8 strani hiska z navadnimi pismenkami a 8 strani litografije s stenografskim pismom, in to za zdaj vsak drugi mesec.

Cena mu je za celo leto s pošto 1 gld. 40 kr. Naročnina naj se pošila podpisanemu vlasniku in uredniku, koji sprejemlje tudi dolične dopise. V Zagrebu 25. jan. 1876.

Ant. J. Bezenšek,
gimnazijalni učitelj stenografije
i saborni stenograf
v Zagrebu (Nikolićeva ulica, br. 180.)

Biseromašnik Blazij Grča 90 letnik

Danes je dopolnil v Senčurju pri Kranju bivajoči upokojeni župnik in konzistorialni svetnik goriške nadškofije, biseromašnik Blazij Grča devetdeset let svojega življenja.

Devetdeset let — to so dolga leta za nas kratkoživeče ljudi. Kdo jih uka? In kdo jih uka, kakor je bilo in je življenje današnjega jubilara. To zmora pač le taka gorenjska — grča.

Rodil se je Blazij Grča dne 29. januarja 1846 v Spodnji Beli pri Predvoru na Gorenjskem. Njegova mati je bila sestra pesnika in učenjaka Matije Valjavca-Kračnanovega. Ljudsko šolo je obiskoval v Predvoru in v Kranju, gimnazijo v Kranju in v Ljubljani, kjer je leta 1867 maturiral. Bil je član Levčevega kroga, v katerem je bil tudi pokojni Fran Suklje kot Grčev sošolec. Po maturi so na odhodnici zapeli rusko himno in Grča ni bil sprejet v ljubljansko semenišče. Šel je v Gorico, kjer je med slovenskimi in hrvaškimi bogoslovci ustanovil čitalnico. V duhovnika je bil posvečen dne 6. septembra leta 1871 od nadškofa Andreja Gollmayerja. Služboval je kot kaplan najprej v Rihemberku, nato pa v Kobaridu kot naslednik pesnika Simona Gregorčiča, s katerim sta mesti menjala. Leta 1875 je bil poslan v Cepovan, kjer je bil 17 let vikar in prvi župnik novoustanovljene župnije. Nato je bil 24 let župnik v Sempasu pri Gorici do leta 1916, ko je stopil v pokoj in se naselil v svoji hiši v Senčurju pri Kranju. Tu je leta 1921 obhajal svojo zlato mašo in leta 1931 v Predvoru svojo biserno mašo.

Njegovo delovanje na Goriškem je kos slovenske zgodovine. Udeleževal se je kot pisatelj, kot organizator, kot zadrugar, kot politik, kot vnet dušni pastir. Vsa ta vsestranska delavnost je zapustila povsod globoke sledi. Kot bogoslovec je sodeloval pri »Zgodnji Danici« (pesmi), nidal pozneje v »Slovenca« in »Vaterland« na narodnem položaju Slovencev v Gorici, sodeloval pri »Glasih katoliške družbe«, pri »Folium periodicum«, poročal s svojih dušnopastirskih mest, kjer je ustanovil več družabnih, izobraževalnih, političnih in narodno-gospodarskih društev in združenj ter se uspešno brigal za uravnovo hudournikov ter popravilo in zidavo cest. Dopolnjeval je »Glasu«, »Soči« in »Slovenca« o dnevnih dogodkih in lokalnih gospodarskih potrebah, podal navodila za snovanje zavarovalnic za živino, objavil v koledarju Goriške Mohorjeve družbe spominne na pesnika Simona Gregorčiča in opozoril v »Domu in svetu« na Vorenčev pozabljeni rokopiisni latinsko-slovenski slovar v goriškem osrednjem semenišču ter napisal razne priložnostne pesmi in prireditel več iger in deklamacij.

V Cepovanu je ustanovil leta 1878 katoliško politično čitalnico, ki je pošiljala na ministrstva in državni zbor razne petice, zlasti za slovensko gimnazijo (1889—90) in slovenski notariat v Gorici (1886). Sodeloval je pri političnem društvu »Sloga«, bil njega podpredsednik (1892) in stavlil na obnem zboru leta 1891 predlog, naj se praviila spremene ter postavijo na pozitivno katoliško podlago. Posebno delavnost je razvil v goriškem deželnem zboru, kjer se je pridružil dr. Antonu Gregorčiču. V letih 1894—1907 je polnih dvanaest let kot deželni poslanec zastopal kmetske občine volivnega okraja Gorica—Kanal—Ajdovščina. V deželnem zboru je bil član pravnega (1894—6, 1900—7) in šolskega (1894—5, 1907) odseka. Kot poslanec se je v zbornici zavzemal za interpelacijami in predlogi za enakopravnost slovensčine v državnih in mestnih uradih ter v srednjih šolah, dalje za gospodarski napredek Goriške, zlasti za uravnovo hudournikov, za ceste, za zboljšanje živinoreje, sadjarje in vinogradništva, posebej še

intenzivno za spremembo volivnega reda v smislu tajne, enake in splošne volivne pravice. Poleg dela v deželnem zboru je deloval tudi pri splošno narodnih napravah in ustanovah. Pri šolskem domu v Gorici, pri Centralni posojilnici, pri Narodni tiskarni, pri vinarskem društvu, pri krojaški zadrugi, pri Slogi. Bil je tudi zadnji predsednik »Duhovske zveze« v Gorici. In na njegovo pobudo se je ustanovilo Cecilijansko društvo za goriško nadškofijo.

Vsa ta ogromna in vsestranska delavnost je zahtevala krepkih človeških moči. In Grča bi bil se držal, da ni prišla svetovna vojna, ki ga je, ne samo zavila v njegovem živahnem delovanju, marveč je tudi polagoma domala uničila vse njegovo dragoceno delo. Stopil je — 70 letnik — v pokoj, da bi v Sempasu preživel jesenske dni svojega življenja. Prišlo je drugače in tudi on se je moral izseliti in oditi v svoj novi dom v Senčurju. Mož širokega obzorja, dovtipen in duhovit, ljubezniv in gostoljuben, si je na mah osvojil srca Senčurjanov. Blizu 20 let že prebiva med njimi. In namesto da bi se odpočil od trdega dela v zasluženem pokoru, dela in giblje še vedno. Med vojno se je zlasti zavzemal za goriške begunce, po vojni pa pridno pomaga v dušnem pastirstvu. Kako neutrudljiv je zlasti v spovednici! Kako požrtvovalen, dobrotniv, radodaren in plemenit do bolnikov. Z veseljem in ognjem, ki je njemu lasten, se je zavzel za mladino. V prosvetnem društvu je predaval, navduševal, ga gmotno podpiral in s svetom krepko držal pokonci. Bil mu je tudi predsednik.

Visoka leta so ga zadnje mesece nekoliko podrla. A telesno je še dosti krepak. Tako da bo prihodnjo nedeljo, na vigilijo svojega godu, mogel slovesno zapeti zahvalnico Bogu in se udeležiti v društvu proslave, ki mu jo pripravljajo vrli Senčurjani. Tak mož je vreden vse naše hvaležnosti! Zares, kje raste danes še kaj takih? Bogu hvala za take slovenske duhovnike! —dic.

Celje

Umrla je v ponedeljek v 79. letu starosti bivša babica gospa Marija Krajnc. Pokojna je bila znana v vseh celjskih krogih, saj je 48 let nad vse vestno izpolnjevala težak poklic babice. Pogreb bo danes ob 3 popoldne ob doma. Na Okopih št. 3. na okoliško pokopališče. Zapuščena žalujočega soproga in hčerko. Naj ji sveti večna luč! G. soprogu in hčerki naše sožalje!

Proračun mesta Celje za l. 1936/37. Proračun mestne občine celjske in njenih podjetij za upravno leto 1936/37 bo razporejen prebivalstvu na vpogled pri računovodstvu mestnega poglavarstva ob navadnih uradnih urah v dobi od 1. do vključno 5. februarja 1936. Vsak član mesta Celja, kakor tudi vsaka oseba, ki plačuje neposredni davek od kateregakoli prihoda v mestu Celju, ima pravico staviti v zgoraj navedenem roku k predlogu proračuna svoje pripombe, ki jih je vlagati pri mestnem poglavarstvu celjskem.

Iz Savinjske podružnice TK Skale. Dne 11. januarja je bil redni letni občni zbor Savinjske podružnice TK Skale v Celju. Ker se voli redno tudi vsako leto nov odbor, bi morale biti letos tudi volitve, do česar pa ni prišlo, zato je prevzel upravo podružnice osrednji odbor TK Skale v Ljubljani.

Oprostilna sodba policijskega stražnika. Včeraj se je zagovarjal pred sodnikom okrajnega sodišča g. dr. Finžgarjem policijski stražnik gosp. Gašparšič Janez iz Celja, ker je dne 12. decembra lanskega leta ponoči na Bregu ob železniški progi obstrelil pos. sina Rakuna Ivana z Rečice ob Savinji, kateri se na večkratni stražnikov poziv »Stoj, sicer streljam!« ni ustavil, temveč bežal naprej. Rakun je bil isto noč v mestu aretiran od policij, stražnika Emeršiča, prepeljan na stražnico, odkoder je pa kmalu pobežnil. Stražnik Gašparšič, ki je bil v zunanji službi, je videl Rakuna, kako je bežal, in misleč, da ima opraviti z navadnim zločincem, ga je, kakor že omenjeno, pozval, naj stoji, ker pa Rakun tega ni storil, je za njim streljal in ga lahko telesno poškodoval. Stražnik Gašparšič je bil pri včerajšnji razpravi popolnoma oproščen vsake krivde in kazni z utemeljitvijo, da je rabil orožje, kakor predpisuje zakon.

Moja preljubljena

mama

me je zapustila ter se iz viharnih dni življenja preselila k Vsemogočnemu. — Pogreb mojej edinega zaklada bo v sredo, dne 29. januarja 1936 ob pol 4. uri iz mestne mrtvašnice na franciškansko pokopališče. — Maša zadušnica se bo darovala v cerkvi Matere Milosti v četrtek, dne 30. januarja 1936 ob pol 9. uri. — Prosi se tihega sožalja!

Maksimilijan Potočnik.

Sport

Smuške tekme v Inomostu

Sredi februarja se vrše v Inomostu (v Tirolah) zelo zanimive mednarodne smuške tekme. Tekme se prične 16. februarja (takoj po zimski olimpijadi v Ga-Pa), glavne tekme pa bodo: smuški teki na dolgih progah ter slalom, ki bo 21. in 22. februarja. Poleg teh smučarskih tekem bo tudi tekmovalje v umetnem drsanju, v hokeju ter ostalih zimskih sportih.

Udeleženci teh prireditev kakor tudi gledalci bodo deležni posebnih popustov na avstrijskih železnicih, imajo prost vstop k vsem zimskosportnim prireditvam, če narode posebne »festivalske legitimacije«, ki stanejo po 50 Din za en izvod. Kdor bo pa ostal sedem dni v bližnjem »Ausserferngebiet«, ima pravico na brezplačen povratek na avstrijskih železnicih. Omenjeni tereni se nahajajo v neposredni bližini nemške meje in Ga-Pa. Vse informacije je dobiti v avstrijskem turističnem biroju v Zagrebu, Praska ulica 9 in pri Putniku.

Javna zahvala

Po 14 letih našega obstoja smo v skrajni sili privikrali apelirali na javnost, da podpre naše smučarje za naš nastop na zimskih olimpijskih igrah. Odziv je bil presenetljiv, vsem na čelu g. ministrski predsednik dr. Milan Stojadinović in industrialca gg. Herbert in Walter Woschnagg, ki so s svojimi visokimi darili zagotovili uspešno reprezentanco naše države. Še mnogo jih je prispevalo z večjimi ali manjšimi darili, skratka, občutili smo pri tem vso ljubezen in pozornost, s katero spremlja naša javnost naš smučarski pokret.

Uverjeni smo, da bo odziv naše javnosti naši reprezentanci najmočnejša moralna opora, v njih bo zavest, v koliki meri jih spremlja domovina, pripravljena podpreti njihovo borbo v največji meri. Naj sprejemo vsi za poklonjena darila našo prisrčno zahvalo, delali bomo tudi v bodoče na tem, da dvignemo ta naš narodni sport do stopnje, ki mu pripada.

Za Jugoslovansko zimsko-sportno zvezo: Dr. Drago Marušič, Dr. Ciril Pavlin, Joso Gorec.

Uspehi japonskih plavalcev v l. 1935

Japonski plavalci so dosegli v lanskem letu izborne uspehe v plavalnem sportu. Ker stojimo tik pred XI. olimpijado, je prav, da si malo od bližje ogledamo te rezultate:

100 m prosto: Yusa 57,2 sek.;
200 m prosto: Yusa 2:11,2;
400 m prosto: Negami 4:45,2;
800 m prosto: Makino 9:55,8 (svetovni rekord);
1600 m prosto: Negami 12:41,3 (svetovni rekord);

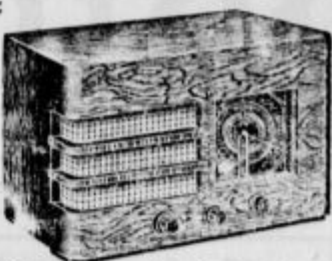
1500 m prosto: Isiwara 19:12;
100 m hrbtno: Kiyokawa 1:10;
200 m hrbtno: Yosina 2:35,2;
100 m prsno: Koike 1:13;
200 m prsno: Koike 2:41,2;
4 × 50 m prsno: Waseda univerza 1:46;
4 × 200 m prsno: Nippon tim 8:52,2.

Najboljši ženski rezultati:

100 m prosto: Huruta 1:14,6;
200 m prosto: Morioka 2:49,6;
400 m prosto: Morioka 5:55;
100 m hrbtno: Hamabusa 1:28;
200 m prsno: Mayehata 3:00,4 (svetovni rekord);
400 m prsno: Mayehata 6:24,8 (svetovni rekord);
500 m prsno: Mayehata 8:03,8 (svetovni rekord);
4 × 100 m prsno: Kansai tim 5:10,6.

Ce pogledamo gornje rezultate, si pa že precej lahko predstavljamo, kako ljuta bo borba pri olimpijskih plavalnih tekmah.

Kvalitetne
radijske aparate
svetovnih
znamk
kot

„Radlone“, „Ingelen“,
„Telefunken“, „Orion“,
„Minerva“, „Standard“,
„His Masters Voice“

prodaja proti gotovini, na mesečne obroke,
kakor tudi za hranilne knjižice prvo-
vrstnih ljubljanskih zavodov

„RADIO“ r. z. z o. z. v Ljubljani

HERSAN ČAJ
ZDRAVJE

s pomočjo zdravilnih svojstev raznih zelišč
se dobi, ako se uživa

„HERSAN ČAJ“

mešanica posebnih zdravilnih zelišč po se-
stavi zdravnika R. W. Pearsona, šef-zdravnika
v Bengaliji (Angleška Indija).

Po večletnih izkušnjah je neovrgljivo doka-
zana velika vrednost

„HERSAN ČAJA“

in to z nedvomnim uspehom pri obolenjih
zaradi poapnenja žil, pritiska krvi, pri ženskih
bolezni, pri menstruaciji (menjanju meseč-
nega perila), migreni, revmatizmu, obolenju
obisti, jeter, motnjah v želodcu, zastrupljenju,
zapeki, protinu (gihu), črevesnih boleznih, he-
morrhoidih, zgaži in pri čezmernem odebelenju.

„Hersan čaj“ se dobliva v vseh lekarnah.
Poučno knjižico in vzorec Vam pošlje zastonj:

„RADIOŠAN“, Zagreb, Dukljaninova 1

Reg. št. 8, št. 14001 z dne 6. VI. 1934.

ZASTOPNIKA

za prvovrzdne angleške automobile, auto-
in motociklistične gume ter vse ostale teh-
nične gumijaste predmete, za Dravsko ba-
novino, iščemo z garancijo. Ponudbe pod
»Angleški automobili 394/B-8« upravnistvu
»Slovenca«.

Združenje krojačev, krojačic in so-
rodnih obrtov v Ljubljani naznanja, da je
njega član, gospod

Caseřman Matevž

umrl. Pogreb bo v četrtek 30. januarja
1936 ob pol treh popoldne iz splošne bol-
nišnice na pokopališče k Sv. Križu.

Združenje prosi, da se člani in članice
pogreba v polnem številu udeleže.

Ljubljana, dne 28. januarja 1936.

Načelstvo.

Franz Joseph Schneider:

19

Cesta brezbožnih

Zjutraj se je prestrašen zbudil. Zaspal je svojo uro. Naglo se je oblekel in odvihiral na delo. Hitro se je enkrat sklonil čez bolnico in ji pošepetal na uho: »Marija, takoj ti bom poslal Trnuljko sem čez in bom Novakovi Edici rekel, naj gre precej po duhovnega!« Potem je odšel.

Samo bežno je odprla oči, potem so trepalnice spet same padle skupaj. V jutrnjem nraaku ni opazil, da je bil njen pogled že steklen kot ribnik, ki počasi zamrzuje. Tudi ne mrzloste roke, ki je že ledenela, kajti njegovo božanje je bilo v veliki naglici prehladno.

Nič več ni zahtevala, želje njenega telesa so ugasnile, samo hrepenenje, da bi jo njen Bog okrepil za težko uro, ji je sledilo prav v podzavest. Poželenje po duhovnem je še držalo pri žerjavici njeno ugašajoče življenje.

Kmalu je prišla Trnuljka in prišla Novakova Edica.

Spoznali sta položaj in Trnuljka je sklicala žene iz hiše skupaj.

Novakova Edica se je globoko sklonila čez bolnico in ji pošepetala na uho: »Marija, Stanko me je poslal, naj ti takoj privedem duhovnega.«

Tedaj je umirajoča strašno široko odprla oči. »Edica!« Njena usta so se celjala in zenice so ob-
stale. »Edica,« je še enkrat s težavo ponovila.

Dekle je steklo po zdravniku in po duhovnega. Zdravnik je dal kafe, da bi oživel srce, toda s tem je oživil tudi hrepenenje po duhovnem.

Postali so po Stanka, toda delal je zunaj pred mestom in njegov prihod je dolgo trpel.

Edica je z objokanimi očmi stala ob postelji. In zmeraj spet je zaplamenelo zadnje življenje v umirajoči, potem so se oči raztegnile in postrani razsvetlela usta so nerazumljivo zajecjela: »Edica!« Samo dekle je vedelo, kaj je hotela.

V veži in v kuhinji so se nabrali hišni sta-
novanci.

Zunaj na cesti so si sporočali: »Stankova žena umira!«

Novakova Edica je kmalu obupala. Zmeraj spet se odpirajoče Marijine oči so jo trpinčile. In naglico je priporočila duhovnemu. Nemirno je tekala do veže in spet nazaj. V razburjenju ni nobenemu vzbudilo pozornosti, kaj naj bi pač iskala, ker ni nobeden vedel, kakšen obisk so pričakovali v hiši. Če bo prišel, se bodo že znašli v tem. Tako je tekalo dekle kot preganjano sem in tja, bežala je pred trpljenjema polnimi očmi umirajoče, ki so se, kot ptiči brez pomoči od usmiljenih rok oklenjeni, preganjale po temnih vptlinah.

Duhovni je natančno poizvedel po razmerah, v katerih bi se mogoče lahko odigral njegov obisk. Cesta mu je bila znana kot razpita, zato je poskušal izogniti se vsega izjavajočega, kar bi mogel povzročiti njegov stani.

Visoko je zavilah ovratnik sukničja, opustil je spremljavo mašnega strežnika in je neodlašajoč odšel na pol, preskrbljen z vsem, kar je potreboval za obrede pri težki bolnici.

Zgodnja jutranja ura se mu je zdela ugodna, moške so bili na delu, otroci vprav v šoli, žene mogoče še v posteljah ali so se kvečjemu znašle pri ognjišču, da bi tam počasi dočakale svoje dokončne prebujenje.

Dan se posebno med sivimi, visokimi, pustimi hišami še ni čisto odgnil, ko je duhovni zavil na cesto.

Ustavil se je in njegov obraz se je razjasnil. Tu je ležala cesta, brez ljudi, zaspala. Njegova desna roka je bila skrita pod sukničjem in levica je ležala kot v varstvu na njem. Zda je dvignil oči, ki jih je imel doslej povešene in je iskal. Njegova glava se je dvignila iz visoko zavilhanega ovratnika. Bral je prve hišne številke. Ta, ki jo

je iskal, je na nesrečo bila tudi še na drugem kocu. Nepotrpežljivost ga je zgrabila in njegova hoja je postala hlastna.

Končno je stal pred hišo, v kateri je morala stanovati žena Stanislava Slovnik. Še enkrat se je prepričal in poiskal dekletove navedbe v žepu sukničja.

»Sedem in sedemdeset — levo, I. nadstropje!« Ujemalo se je. Negotovo je pogledal v mračno vežo, kjer so bila vrata napol odprta. Nemir je povzročil, da so mu zatrepetali členki v kolenih. Sramota in zaničevanje, tudi dejanskega napada se ni bal, toda svoj namen, svoje naročilo zgrešiti. Misel na to ga je zmedla.

Pozabil je na svojo pobožnost in prislutnil v temno hišo, iz katere je zijala mrla puščoba. Gluha tišina. Nato se je po prstih plazil naprej. Negotovo je moral iskati prvo stopnico. Korakoma je šel kvišku in z levico grabil za ograjo. Vse se mu je zdelo premagano in posrečeno, ko je stal v veži. Okno je spuščalo žalostno svetlobo. »Karel Trnulje,« je bral na ozki napisni ploščici. Potem je iskal drugih vrat. Nič. Nobenega imena in nobenega znamenja. Njegova sapa je prenehala. »Levo,« se je spet spomnil dekletovih navedb. Torej je poizkusil. Oprezno je potkal na vrata.

Notri je ležala Marija Slovnik, toda ta vhod je bil zastavljen z njeno posteljo. In še enkrat je potkal, nekoliko glasneje, vztrajneje. Ker je bila bolnica postavljena le še med šumenje, je široko odprla oči. Zašiljeni nos, iz katerega je smrt, takš se je zdela, trgala zadnje življenje iz telesa, se je hlastno obrnil, oči so se še enkrat odprle. Slišala ali slutila je karkoli že. Tuja moč, kajti lastna je bila že zlomljena, je napol dvignila otrolo telo. Roke so iskale plavale po zraku okrog. Prestrašene postrežnice so jo hotele mehko potisniti nazaj, toda trhljo telo se je naglo zlomilo spet samo od sebe, kot se je dvignilo.

Duhovni je slišal šum, toda zadržal se je brez diha tiho. Dekletovih svačih besed se je spo-

mnil: »Morate biti previdni, če ne bo še moža tam, se lahko zgodi, da vas ne bodo spustili noter.«

Zda je obupal in je oprezno poskusil na drugih vratih svojo srečo. Tedaj je slišal racajoče korake in težko sapo. Odrešeno je gledal zajetni ženski nasproti, ki je radi svoje debelosti nerodno prišla tapnje po stopnicah navzdol. Bila je Novakova. Poln upanja je gledal v široki, smejoči se obraz. Naslonila se je čez ograjo. Nemo in vprašujoče sta se bližala drug drugemu, dokler se nista razločno videla. Ženska zaljetnost je opogumila duhovnega in vprašal je septaje: »Oprostite, ljubla žena, ali ne leži tu v hiši bolna žena Slovnikova?«

Vprašanka je prišla vsiljivo blizu in ostro oprezovala. Potem je spoznala: »Far.« Samo njena notranost je spregovorila to besedo, ko so se njena usta in njen obraz še širše in dobrohotneje sme-
jela. »Slanikova?« je z namenom popačila ime, da bi zavedla vprašateljca. Nihaje ji je šla glava sem in tja in dobrohotno je rekla: »Ne, tukaj ne!«

Duhovni je potegnil listek iz žepa in prebral. Poslušala in gledala je obenem. Bila je pisava njene hčere. Lokavo se je ugriznila. »Žena Stanislava Slovnik,« je bral naprej.

Notri je bolnica spet odprla oči. Klicali so jo. Njeno telo je dobilo moč od nekdaj, iz podzavesti. Sedla je pokonci v postelji.

Zunaj je Novakova neprestano zmajevata z glavo in postajala dobrohotnejša in dobrohotnejša: »Zal mi je, tukaj ne,« je zagotavljala.

»Cesta, hišna številka in nadstropje pa se ujema!«

Tedaj so postale starkine oči satanske. Njena usta so se začudeno razširila — »A-h-h-h,« je z-
haje zašepetala, stekaj zraven, prav tukaj zraven prva vrata!«

Duhovni je obupno povesil glavo. Brez sveta je stal tukaj, kot bi dvomil. Potem je šel počasi, prevarano navzdol. Pod njegovim sukničjem se je zmeraj bolj ogrevala majhna posoda, v kateri je ležalo zadnje krepčilo bolnikov.

MALI OGLASI

V malih oglasih velja vsaka beseda Din 1.—; ženski oglas Din 2.—. Najmanjši znesek za mali oglas Din 10.—. Mali oglasi se plačujejo takoj pri naročilu — Pri oglasih reklamnega značaja se računa enokolonjska 5 mm visoka petlinna vrstica po Din 250. Za pismene odgovore glede malih oglasov treba priložiti znamko.

Nadomestni deli

za vse vrste šivalnih strojev vedno na zalogi

Hitra postrežba! Znižane cene!

A. Guttman - Zagreb - Martičeva 4
Telefon 58-21

Službe iscejo

Mlad fant

vojašine prost, pošten in marljiv, želi kakršnokoli zaposlitev. Ponudbe upravi »Slovenca« pod »Rad delam« št. 1016. (a)

Kuharica

samostojna, poštena in zanesljiva, želi namestitev pri boljši manjši družini, najraje na Gorenjskem. Naslov v upravi »Slov.« pod št. 1214. (a)

Vajenci

Vajenko

s primerno izobrazbo — sprejme modni atelje Vera, Nebotičnik, VI. nadst. (v)

Službo določa

Mlinar, pomočnika

samskega, ki se dobro razume v mlinarski stroki - sprejemem. - Nastop 5. februarja. Valjčni mlin Radeče pri Zidanem mostu. (b)

Iščem deklico

inteligentno, zdravo, čedne zunanosti, staro do 17 let, za lažja hišna opravila in kot varuhinja k 5 mesecev staremu otroku. Ponudbe upravi »SL.« pod »Varuhinja« 1205. (b)

Gospodično

Slovenko, ki obvlada popolnoma nemščino, staro do 24 let, sprejemem takoj kot vzgojiteljico k dvema dečkoma v starosti 5-7 let v Split. Naslov v upr. »Slov.« pod št. 1224. (b)

Denar

Tvrda

A. & E. Skaberne
Ljubljana, javlja, da jemlje do preklica v račun zopet

hranilne knjižice

Mest. hranilnice, ljudske posojilnice, ljubljanske kreditne banke itd.

„Slovenčeva“ podružnica

Ljubljana, Tyrševa cesta

(palača Poštni dom)

sprejema vsakovrstna naročila, tičoč se »Slovenca«, in daje tozadavne informacije

Dvosobno stanovanje

lepo, pri šentjakovski šoli, oddam za takoj. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1229. (č)

SOBE

ODDAJO:

Opremljeno sobo lepo, takoj oddam. Jegličeva cesta 11. (a)

Sostanovalko

s posteljo, sprejemem. Naslov v upravi »Slovenca« pod št. 1221. (s)

Vnajem

ODDAJO:

Oddam lokal

za mirno obrt s 1. febr. Vprašati: Sv. Petra cesta št. 47. (n)

Pekarijo s hišo

dam v najem ali prodam. Cena nizka. Več pove: Alešovec, Kranj. (n)

Kupimo

Medenino

staro, le težje komade - kupimo vsako količino. Jugolutz, Ljubljana VII. k

Staro zlato, zlato zobovje in srebrne krone

kupujem oo najvišjih dnevnih cenah.

A. KAJFEZ

urar

Ljubljana, Miklošičeva 14

Auto-motor

Motorno kolo

tipa »Guzzi«, novo, malo rabljeno, ugodno naprodaj. Poizve se: Cesta 29. oktobra 24. (f)

Prodamo

Vsa zimska oblačila

sno znižali 10-15%. Anton in Vladimir Presker, Sv. Petra cesta 14. (l)

Telefon 2039

PREMOG

KARBOPAKETE

DRVA. KOKS

nudi

Pogačnik

Bohoričeva ulica št. 5.

Sveža jajca

zajamčena, debela, zaboji 720 komadov 355 Din - franko voznina, razpošilja G. Drechsler, Tuzla. (l)

Krušno moko

za črn domač kruh in koruzno moko za žgance, vedno svežo, dobite pri tvrdki Zorman, Ljubljana. Stari trg Tel 26-37

KLJUČ SVETA ZA VAS JE

Typa 944 A
Din 120.-
mesečno.

PHILIPS RADIO

PREJEMNIK

Typa 944 A 2+1 cevni radio prejemnik z izdelanim dinamičnim zvočnikom, skale z izpisanimi imeni postaj.
Cena
na obroke naplailo
in 18 obrokov po
Din 1995.-
Din 159.-
Din 120.-

Prvovrstna izdelava • Nizke cene • Dolgoročno odplačevanje • Zahtevajte brezplačno predvajanje pri zastopstvu

H. SUTTNER

LJUBLJANA
CELJE

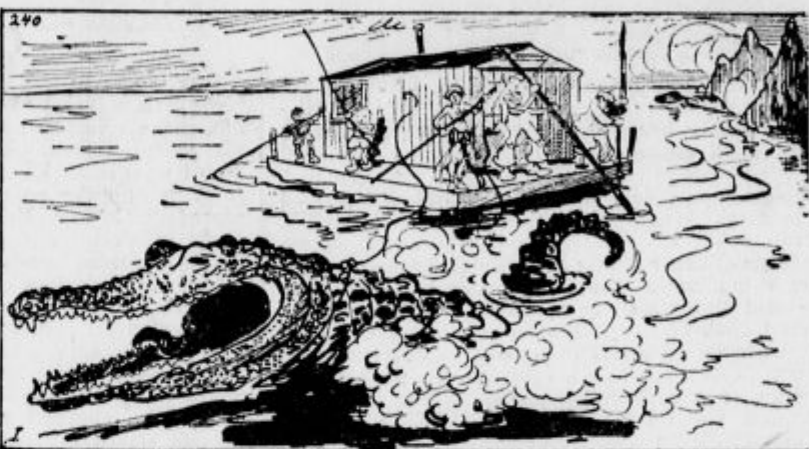
Aleksandrova c. 6
Aleksandrova c. 9

Stanovanje

obstoječe iz več sob, kuhinje in pritliklin, velikih obrtnih prostorov z dvema skladiščema in pisarno — se odda v najem v hiši: Metelkova ulica št. 13. — Tozadavne daljne informacije se dobijo v trgovini Ivan Perdan nasledniki, Krekov trg št. 11.

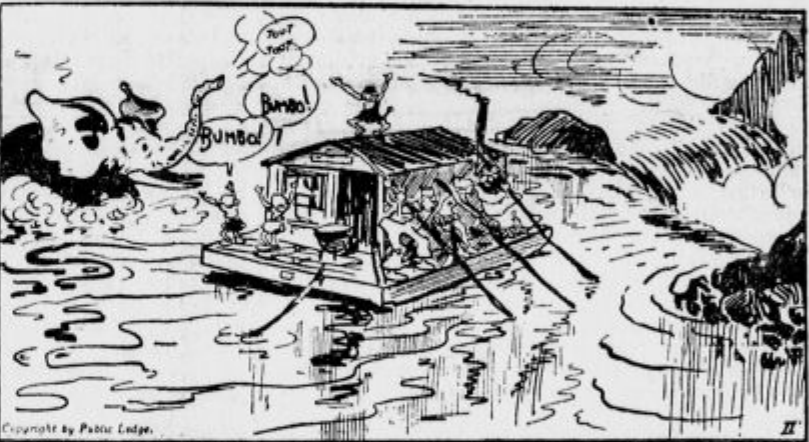
Tinčkove in Tončkove prigode

239.
OB DVANAJSTI URI!

Kar je bilo že vnaprej pričakovati, se je zgodilo: tenki las se je utrgal. Ko je krokodil čutil, da je osvojen, se je navdušeno pogljal proč od splava in debele solze radosti so mu pritekale iz oči.

Kako pa je bilo našim prijateljem na splavu pri sreči, si lahko mislite, otroci! Bum, bum, bum! je vsem hkratu začelo tako divje in glasno utripati srce, da se je kar splav zazibal. Niti za las niso zdaj na boljšem kot prej. Valovi so splav vdručili gnali naravnost proti strmemu vodopadu.

A že se je bližal slon Jumbo. Kakor da gre za njegovo kožo, je s čudovito naglico čofotal po valovih. Ko je bil splav spet komaj nekaj metrov od vodopada, je bil slon že blizu splava. Sam Bog ve, ali se mu bo posrečilo pridržati splav? Meni, ki to pišem, se vse tako zdi, da ne. Skorajda gotovo bom moral jutri napisati žalostno, prezalostno vest, da so naši ubogi prijatelji našli bridko smrt v ledenih vrtincih vodopada. Otroci, otroci, tako vam rečem: pripravite že danes robce za solze, ki jih boste morali jutri nad to žalostno vestjo potočiti!

Gostilničarji,

ako hočete biti res zadovoljni — kupite trpežne, solidne in lepe stole

tovarne **Remec-Co, Duplica - Kamnik.**

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo tužno vest, da nas je naš ljubljani soprog, zlati očka, stari očka, brat, stric in svak, gospod

CASERMAN MATEJ

krojaški mojster

dne 28. t. m. po kratki, mukepolni bolezni, previden s tolažili svete vere, za vedno zapustil.

Pogreb nepozabnega pokojnika bo v četrtek, dne 30. januarja 1936 ob pol treh popoldne iz mrtvaške veže splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 28. januarja 1936.

Zalujoča soproga **Albina**, Ela in Joža, hčerki, in ostalo sorodstvo.

Potrži v globoki žalosti naznanjamo, da nas je danes lepo spravljeno z Bogom zapustil naš preljubljeni soprog, brat, stric in svak, gospod

Jožei Komidar

gostilničar in posestnik

Pogreb dragega pokojnika bo v sredo, dne 29. januarja 1936 ob pol petih popoldne iz hiše žalosti. Pokopališka cesta št. 35, k Sv. Križu.

Ljubljana-Moste, dne 28. januarja 1936.

Zalujoča soproga **Antonija Komidar** roj. Kodrič in ostalo sorodstvo.

Pogrebni zavod Gajšek Ivan, Ljubljana

KMEČKA HRANILNICA IN POSOJILNICA V SV. PAVLU PRI PREBOLDU javlja žalostno vest, da je njen ustanovitelj in načelnik, prečastiti gospod

Fortunat Končan

župnik in duhovni svetnik

danes ob 5. uri popoldne Bogu vdano umrl.

Pogreb velezaslužnega in nenadomestljivega pokojnika bo v četrtek, dne 30. januarja 1936 ob 10. uri dopoldne na tukajšnje župno pokopališče.

Zasluznega pokojnika bomo ohranili v trajnem spominu!

Sv. Pavel pri Preboldu, dne 27. januarja 1936.

Načelstvo

KATOL. IZOBRAŽEVALNO DRUŠTVO V SV. PAVLU PRI PREBOLDU javlja žalostno vest, da je njegov dolgoletni podpredsednik in častni član, prečastiti gospod

Fortunat Končan

župnik in duhovni svetnik

danes ob 5. uri popoldne, vdan v voljo božjo, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.

Nepozabnega voditelja in dobrotnika bomo spremili na zadnji poti v četrtek, dne 30. januarja 1936 ob 10. uri dopoldne na župno pokopališče in se ga spominjali v molitvi.

Sv. Pavel pri Preboldu, dne 27. januarja 1936.

Odbor